

Egersund kirke

Gennem 100 år

Fra 1909 til 2009

Fortalt af Leif Møller Jensen

Indhold

4	Kort over Egersund
5	Sådan gik det til
8	Kirkens historie
42	Kirkestriden
44	100 års jubilæum
46	Kirken på Internettet
48	Richard Dethlefsen
49	Sognepræster i Egersund
50	Thomas Erik Hee Andersen
51	Niels Kristian Hansen
52	Gunnar Martin Nielsen
53	Hans Ove Fønsbo
57	David Johannes Kessel
58	Majbritt Grund Nielsen
59	Birgitte Christensen
60	Statistik
61	Menighedsrådet
63	Kirkegården
67	Præstegården
69	Foto og beskrivelse
70	Alter
71	Bibelen
72	Prædikestol
73	Døbefont
74	Orgel
75	Kirkeskib
76	Kirkeklokke
77	Vinduer
78	Kirkerummet
79	Fotos
50	Slutning
81	Kilde

Kort over Egersund

Sådan gik det til

"Jeg kunne ikke lade være. "

Det svarede jeg alle de mennesker der spurgte, hvorfor jeg gik i gang med et projekt, om Egersund kirkes historie.

Nysgerrig har jeg jo altid været, så da jeg fandt ud af at der ikke tidligere var skrevet særlig meget om kirken, så var ideen født.

Det har tit knebet med tålmodigheden. Hvis jeg var i gang med et eller andet projekt, ville jeg helst være færdig endnu før jeg var begyndt, så jeg var meget spændt på, om jeg havde tålmodigheden til at gennemføre dette projekt. Jeg vidste jo godt at det kunne tage lang tid.

For at få rigtig startet, var jeg nød til at få kirkens "tilladelse", jeg ved ikke om det var nødvendigt, men på den anden side, skader det jo heller ikke, jeg skulle trods alt offentliggøre oplysninger om kirken og om de præster, der har været ansat i sognet, og jeg ville helst ikke gøre det uden tilladelse fra de officielle myndigheder, og sognets præster.

Jeg kontaktede menighedsrådets formand, og fortalte om projektet, og om hvad jeg mente resultatet kunne bruges til. Hun synes meget godt om ideen, og et par dage efter sendte hun en e-mail, hvor hun fortalte at jeg havde "grønt

lys" til at offentliggøre alle de oplysninger jeg kunne finde. Hun havde også spurgt provsten, og han var meget interesseret, han tilkendegav at hvis resultatet blev godt, ville kirken gerne være "sponsor" for en tryksag, eller hvis resultatet blev meget stort, en bog. Nu følte jeg mig fanget af min egen ide, nu var der ikke nogen vej tilbage, jeg var kommet til "the point of no return", men heldigvis havde jeg ikke sat nogen deadline på projektet, så hvis jeg mistede tålmodigheden undervejs, kunne jeg jo bare "parkere" det for en kort stund.

Jeg delte opgaven op i flere dele. Første del skulle være om selve bygningen og evt. historier fra byggeperioden, og de næste skulle være om de sognepræster der havde været ansat i sognet, og så skulle der være et afsnit om arkitekten og initiativtageren Richard Dethlefsen, og selvfølgelig skulle der være mange fotos, helst nogle der endnu ikke var offentliggjort.

Det mest logiske sted at starte var et besøg på de lokalhistoriske arkiver

Her fandt jeg en meget velskrevet artikel om kirken, skrevet af Hans Heinrich Hüttmann. Det var ikke fordi jeg mente, jeg kunne gøre det bedre, for det vidste jeg godt at jeg ikke kunne, men jeg kunne måske gå lidt mere i dybden, og finde noget der var nyt, men jeg fandt ikke andet på arkivet. Jeg tænkte, det kan da ikke passe, der må da været noget mere om kirken, den er jo ikke så gammel, så der burde være både fotografier og meget andet. Jeg kontaktede Nic., lokalhistoriker, han har utrolig mange fotografier og dokumenter fra "Egersund i gamle dage", men resultatet her var heller ikke godt. Der var simpelthen ikke mere. I kirken hentede jeg en folder, som meget kort fortalte hvornår kirken var bygget og af hvem, derudover var der en meget kort beskrivelse af "det indvendige" Folderen var udgivet i anledningen af kirkens 75 års jubilæum.

Så Hans Heinrich Hüttmanns artikel og folderen var alt hvad der indtil, nu var offentliggjort.

Jeg kontaktede Haderslev Stift via Internettet, og fortalte at jeg manglede oplysninger om kirke og præster. Jeg blev lovet fotokopier af alt hvad de havde. Der var også nogle gode oplysninger iblandt, b.la om de første præsters karriereforløb, men ellers var der ikke meget nyt i det de sendte, ikke meget mere en jeg vidste i forvejen, men der var da enkelte gode og nyttige oplysninger jeg kunne bruge for at komme videre,

Udsigten fra kirketårnet mod øst

Jeg har også søgt oplysninger i Tyskland, i Flensborg og Sleswig, det kunne jo være at de havde noget, Egersund hørte jo i byggeperioden under Tyskland (1864-1920) men de havde ikke noget som helst om kirken. Så var der Landsarkivet i Aabenraa. De blev kontaktet via telefon, og jeg må rose dem for deres kendskab til arkivets indhold, for de kunne med det samme fortælle, at der ikke lå ret meget i arkivet om kirken, men ved nærmere gennemgang fandt jeg dog et par interessante dokumenter.

Der viste sig snart at der var nogle uoverensstemmelser imellem det, der tidligere var skrevet om kirken og de resultater jeg fandt frem til, men det kan vel ikke være anderledes, vi har jo sikkert ikke brugt de samme kilder.

Så langt så godt, nu jeg havde trods alt begyndt på at indsamle oplysninger.

Nu havde jeg så den opgave tilbage, at finde de præster der havde været ansat i sognet, den præst der var ansat da jeg begyndte skrive, var der jo ikke problemer med at finde, han boede jo i byen. Jeg havde i mit adressekartotek en e-mailadresse på en person ved navn Niels Hee Andersen, den fik jeg tilfældigt i forbindelse med et andet projekt, og navneligheden til Pastor Thomas Erik Hee Andersen, den første sognepræst i Egersund, var ikke til at tage fejl af. Jeg fik da også ret i min formodning om at det måtte være pastor Andersens søn. Jeg kontaktede ham og han var meget interesseret i at hjælpe med at fremskaffe materiale omkring hans fars virke i Egersund og nogle fotografier fra hans indsættelse i 1959. Faderen var desværre død.

Da jeg skulle finde Niels Kristian Hansen, den anden sognepræst i Egersund, kunne jeg, i de oplysninger jeg fik fra Haderslev Stift, finde den sidste kendte adresse på pastor Hansen, og da jeg i telefonbogen kunne se at der boede en person ved navn "Hansen" på denne adresse, valgte jeg en søndag eftermiddag at køre derover for at se om denne Hansen tilfældigvis skulle være i familie med Pastor Hansen. Jeg havde ikke håbet på noget som helst, for "Hansener" er der jo nok af. Jeg blev glædelig overrasket. Det var Kristine Hansen, enke efter pastor Hansen der boede på adressen. Pastor Hansen døde i 1983. Sønnen var på besøg hos moderen, og både Kristine og sønnen var meget venlige og de ville meget gerne hjælpe med oplysninger og fotos. Vi aftalte at mødes igen senere, så havde de lidt tid til at tænke over hvad de mente kunne være interessant fra tiden i Egersund og så havde de også tid til at søge efter gamle fotos. Jeg har senere fået at vide, af sognepræst David Kessel, at han da godt vidste at Pastor Hansens enke stadig boede på adressen, så jeg kunne jo bare havde spurgt ham, men jeg tænkte overhovedet ikke på at han som "nybygger" kunne vide det.

Det var heller ikke så svært at finde frem til Pastor Gunnar Martin Nielsen, den tredje sognepræst,

Ham fandt jeg simpelthen i telefonbogen, Det lyder mærkeligt, men der findes faktisk kun en person i hele Danmark der hedder Gunnar Martin Nielsen, i hvert fald iflg. telefonbogen. Jeg ringede til ham en aften, og fortalte om projektet. Han blev meget overrasket over at der var nogen der gad gå i gang med et sådant projekt, og han ville da selvfølgelig gerne hjælpe alt det han kunne. Han ville også skrive sin biografi, og finde gamle billeder frem af sig selv i ornat. Jeg fik også adresser til andre der måske kunne være behjælpelig med materiale, men disse adresser viste sig desværre at være for gamle.

Hans Ove Fønsbo, den fjerde sognepræst, døde d. 24 november 2001, mens han endnu var sognepræst i Egersund, men jeg skrev et brev til hans kone Kirsten, og fortalt om projektet. Hun og børnene var meget glade hvis de kunne hjælpe, og det materiale jeg fik tilbage fra dem var meget uddybende, og der var også rigtig gode fotos iblandt.

David Johannes Kessel, den femte i rækken, er den præst der var i byen, da jeg begyndte på mit projekt. Han havde en lidt omtumlet tilværelse, da han og familien flyttede til byen, præstegården var under renovering, og den kunne ikke blive færdig til tiden, så familien var nød til at bo i et lejet hus, og senere flytte midlertidigt ind i et sommerhus, så der gik lidt tid inden jeg kontaktede ham vedrørende projektet. Familien skulle først lige have tid til at finde sig tilrette i Egersund Majbritt Grund Nielsen fandt jeg ved hjælp fra Internettet, Hun var flyttet tilbage til Danmark, og hun var også meget behjælpelig med oplysninger om tiden i Egersund. Birgitte Christensen bor stadig i nærheden og har også leveret oplysninger om tiden før og tiden som præst i Egersund. Så alle præster og deres familier har været en utrolig stor og uundværlig hjælp.

Uden deres hjælp var det ikke muligt at skrive afsnittet om de præster der har været i Egersund, i de 50 år sognet har været et selvstændigt kirkesogn - fra 1959 til 2009.

Udsigten fra kirketårnet mod vest

Hvis jeg til projektet skulle bruge fotos, ville jeg selvfølgelig helst bruge mine egne. Dem vidste jeg at jeg måtte bruge uden at skulle indhente tilladelser nogen steder. Jeg havde allerede fået tilladelse til at fotografere kirken overalt, også de steder der normalt var aflåst. Jeg havde lavet en aftale med Maja (kirketjeneren) om at hun ville "åbne alle døre" så en eftermiddag gik jeg ned i kirken og tog ca. 40 billeder, nogle af dem ses her i bogen.

Der er også billeder der er leveret af præsterne eller deres familie, selvfølgelig med tilladelse til, at jeg måtte offentliggøre dem, og der er fotos af gamle dokumenter, som jeg fandt frem til under researchen, og der er også fotokopier af gamle breve, men alt det er offentlig tilgængelig på Amtets Arkiver, så der er vel ingen problemer. Jeg har også, for en sikkerheds skyld kontaktet min advokat, og også juristen fra Haderslev Stift, og alle siger, at der ikke er nogen problemer med at udgive et sådant projekt, når blot man har tilladelser fra de personer, der omtales i bogen, eller deres efterladte - og det har jeg.

Jeg håber bogen vil blive opfattet med samme ånd, som den er skrevet.

Egernsund Kirkes historie

Richard Dethlefsen 1864 - 1944

I 700 år, fra 1209 til 1909 har der altid kun været en kirke på Broagerland, og det var den i Broager, kirken med tvillingetårnene. Først i 1907 tog den lokalfødte arkitekt Richard Dethlefsen, initiativ til bygning af en kirke i Egernsund. Han var kendt med byggerier af kirker, for han havde b.l.a. 4 år tidligere, ledet restaureringsarbejdet af domkirken i Königsberg i Tyskland (1902 – 1907), og man siger at Egernsund kirke derfor er en miniudgave af denne domkirke. Der skulle være visse ligheder imellem de to kirker, b.l.a. indgangen og klokketårnet, men det skal man vist være arkitekt for at kunne se. Richard var en snu fyr, han fik nemlig den ide, først at få teglværkejerne kører med på ideen, han vidste godt at

det var nødvendigt, for så var de kære mandfolk nød til at gå med på ideen og give den økonomiske opbakning.

Også dengang var mændene underlagt den kvindelige list, og det vidste Richard. Richard blev født på Grøndlands Teglværk og familien Dethlefsen ejede foruden Grøndland, også Island, Brille og Hølle teglværker. Teglværksejerne var meget velhavende, og udgjorde en kaste, hvis slægter giftede sig med hinanden, så Richard var derfor på en eller anden måde, i familie med dem alle.

Selvom det var Richard der tog initiativet til byggeriet, og også tegnede kirken, så overlod han det til andre, at føre projektet ud i livet.

På et møde på Færggården i Egernsund besluttede man hvordan byggeriet skulle foregå, og om hvordan man fordelte arbejdet. Der var mange der gerne ville bidrage til byggeriet, både økonomisk, med materialer og med arbejdskraft.

Grunden blev skænket af teglværksejer Asmus Paulsen, Prinzenhof,

Teglværksejer Andreas Hüttmann forærede de røde håndstrøgne teglsten,

Teglværksejer Carl Matzen gav de almindelige røde teglsten

Rendbjerg teglværk forærede de mange specielle farveglaserede sten der dekorerer facaderne, alteret og døbefonden.

De specielle tagsten til tårnet blev ligeledes foræret af Rendbjerg teglværk, disse tagsten er dog i 1976 udskiftet med et kobbertag.

Provstinde Reuter, enke efter Provst L. A. Reuter, der virkede som præst i Broager fra 1864 og gennem 16 år var provst for Sønderborg Provsti, forærede fire vinduer med glasmosaik udsmykning

Der blev ligeledes givet tilsagn om frivillig arbejdskraft og økonomisk støtte fra mange af byens indbyggere, og det var pga. denne store velvilje blandt byens beboere og teglværkerne, at det overhovedet var muligt at bygge kirken.

Sådan fortæller historien, men ved gennemgang af gamle arkiver, fandt jeg breve, der fortæller, at der b.la. blev skrevet til regeringspræsidenten i Slesvig og til de kirkelige myndigheder, med bøn om at få økonomisk støtte til byggeriet.

De fik 4000 Mark fra kirkemyndighederne, og der blev optaget et lån på 6000 Mark.

Der var også et brev, der fortæller at Broager kirke beder om et tilskud fra kulturministeriet til renovering af deres kirketårn, fordi de havde brugt alle pengene til kirkebyggeriet i Egersund, ja faktisk havde de et underskud på 10.000 Mark.

(Dog ikke kun på grund af kirkebyggeriet, for de havde også brugt en del penge, på et nyt orgel og nye stole.)

Så det er ikke teglværksejerne alene der har æren for at kirken blev bygget.

Men det har da uden tvivl haft utrolig stor betydning at teglværkerne gav økonomiske støtte og materialer til byggeriet. Ingen tvivl om det !

De kirkelige myndigheder havde, for at bevillige de 4000 Mark, betinget at kirken skulle bygges af munkesten. Det gav anledning til problemer, for det var ikke foreneligt med teglværksejernes sponsorat af sten. De ville selvfølgelig kun forære de sten, der stammede fra deres egen produktion, og ingen af teglværkerne var indstillet på at producere disse munkesten. Man indgik derfor et kompromis, der betød at teglværkerne producerede en sten der lignede munkesten, men som ikke var det.

Denne ændring satte værdien af de leverede sten op fra 3000 Mark til 5000 Mark. og hele byggeriet kom til at koste 15.000 Mark

Domkirken i Königsberg

"Domkirken" i Egersund

Byggeriet blev godkendt af de kirkelige og lokale myndigheder, men bygningen fik ikke status som kirke, den måtte allernådigst bruges til kapel, og blev derfor også døbt "Kapellet". Sådan kan man læse i historien, men det kunne jo også være at den blev døbt "Kapellet", fordi ordet "Kapelle" på gammeltysk betyder "en mindre kirke", og Egersund var jo på byggetidspunktet under tysk kejserdømme, og en mindre kirke, ja det var den jo også. Arbejdet blev påbegyndt i 1907. Sådan skriver de lokalhistoriske arkiver, men i flg

" *Det Kongelige Landsraads Acta Specialia fra 1909*" blev der først givet tilladelse til byggeriet d. 26 august 1908. men skidt nu med det.

Byggeriet blev ledet af bygmester Friederich Horn fra Broager.

Kapellet blev bygget midt i byen, på en lille plads på ca 800 m² umiddelbart ud til vandet. Grunden var ikke ret stor, så bygningen lå lidt indeklemmt imellem andre bygninger, skrænten ned til Flensborg Fjord og hovedvejen, der gik midt igennem byen. Vejen er der stadig, den er dog ikke så trafikeret mere, fordi der i forbindelse med at Egersundbroen blev bygget, blev der bygget en ny hovedvej nord for den gamle. Denne nye firesporet hovedvej har så desværre den store ulempe, at den deler byen i to, - men det er en helt anden historie.

Rejsegilde Egersund kirke

Dato ukendt, fotograf: det kunne være Richard Dethlefsen, han var en ivrig og meget dygtig fotograf og han har fotograferet mange bygninger i Egersund, b.la. teglværkerne. Han har udgivet en bog med fotografier fra Egersund, men her forekommer dette billede ikke

Der Bygt. Lovt.
Nr. 2600/09.

L. S. 13. 3. 09.

1. Der Gesuch der Herren Paul Knönagel
in Carl Matzen in Egersund vom 10. d. M.
1909, betr. Zuschlag zum Kirchenbau
in Egersund, ist

Uppfyllt

Der Herr Regierungs-Präsident
in Schleswig

mit der Bitte ersuchen wir,
nicht, daselbst mit unserer
Zustimmung genehmigt zu sein zu
wollen. Die Ausführung des Ge-
suchs ist nicht von unserer Seite
bisher beabsichtigt.

2. Zu dem Allen.

Den kongelige landsråd – den 13 marts 1909

Ansøgningen fra de herrer Poul Knönagel og Carl Matzen i Egersund den 10.d.md. angående bistand til kirkebyggeri i Egersund er med underskrift ærbødigst overrakt til herr regeringspræsident i Schleswig med bøn om anerkendelse og videregivelse til det tilhørende sted. Tilladelsen har også stor politisk betydning, hvad ansøgningen angår.

Til akterne

No. 7713/09.

Ledsbriff
til Broager i Egersund.

Søndborg den 10. 8. 09. H. 2664.-

Søndborg den 12. 8. 1909.

H. med 8. del af D.

til
den gamle Sogne Nissen
Broager

mit den Højskole og de i den forbindelse i
Egersund og den Kerk og Nissen af Søndborg den 10. 8. 09. Selve
kommissionen og malleen, og den gamle Nissen i Gauden
gennem det gamle Egersund 900 M. Allestid den Kerk
mit, og mit fornuftigt og skænske og med alle
og malleen, melle den gamle Nissen og Broager i
Ledsbriff gennem den gamle Nissen. (mit og Nissen)

W. Nissen

H. N.
4 Tegn
16. 8. 1909

Broager den 12. Aug. 09.

Den gamle Nissen
i
Søndborg
den 22 September i Egersund
Nissen

Sønderborg den 12.8.1909
Til herr pastor Nissen Broager.

Ydmygst tilsendt med ansøgning om at menighedsrepræsentationen i Egersund og undertegnede af ansøgningen af 10.3. ? vil foranledige, at den herre minister vil udbede en nådegave på et beløb indtil 900 M fra allerhøjeste sted, og endvidere så hurtigt som muligt meddele mig, hvilken dag der er udset til indvielse af kapellet (ikke for tidligt)

Broager den 12 august 1909
Den kongelige landråd
I Sønderborg
Der er stillet i udsigt, at indvielsen kan foretages den 22 september

Der Regierungs-Präsident.
 S. Nr. T. 4991.
 Schleswig, den 5ten November 1909.

Der Kgl. Landrat
 Sonderburg
 * 13 NOV 1909 *
 J. No. 11647.

Der folgenden Glückwünsche bei der Kirche
 zu Broager Laubst. Einigkeit der Kirchgemeinde,
 welche mindestens 2000 M. erforderlich sind. Ein vom
 Landrat der Landratsbehörde die Ausführung bezug.
 Mindesmarkenplan der Kirche zu unterstützen ist,
 soll versucht werden bei dem Herrn Kultus-Min.
 seiner Hilfe zu erwirken. Ein weiterer
 sich wohl erwirken lassen, falls der Kirchgemein-
 de, die Kirche der Kirchengemeinde in Egersund, die
 Restaurierung der Kirche und der Orgel in der
 Broager Kirche großer Unterstützung bedarf, hat
 schon sind und noch 10 000 M. Rücklagen bedürftig,
 die Aufbringung der Summe zu fördern sollen.
 Es ersuche daher ergebenst die Kirchgemein-
 de sich über die Möglichkeit der Aufbringung
 über Absicht nach beiliegendem Brief zu versichern.
 Ihre Aufträge.

Herrn
 Herr Herr Landrat
 in
 Egersund! Sonderburg.

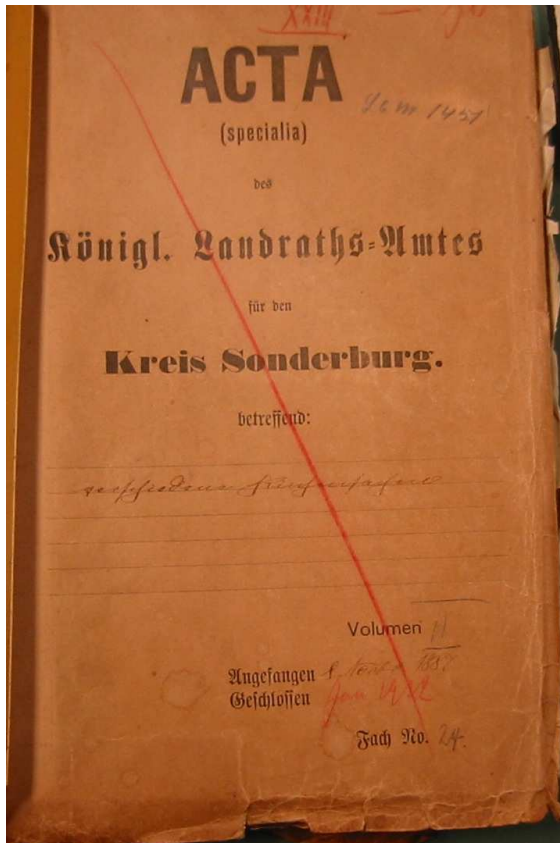
Regeringspræsidenten
 Schleswig d. 5 november 1909

Broagers klokkestårn, som er af træ, trænger nødvendigvis til et nyt tag, og det vil kræve en udgift på mindst 2000 M. Mindesmærkeplejen har det standpunkt, at det er ønskværdigt, at tårnet igen bliver restaureret, der skal gøres et forsøg på at opnå bistand hos herr kulturminister. Det skulle nok kunne lade sig gøre, idet kirkemenigheden, på grund af opførelse af et kapel i Egersund og fornyelse af stole og orgel i Broager, har haft store udgifter og endnu har en gæld på 10.000 M, så det vil være svært at opbringe midler.

Derfor ansøger jeg ydmygt, at De vil ytre Dem om ydelsesevnen i kirkemenigheden under vedlæggelse af oversigten og hoslagte modul

I kommission
 Til herr landsråd
 I Sønderborg
 Fristemplet
 I bilag

Det Kongelige Landsraads Akta Specialia

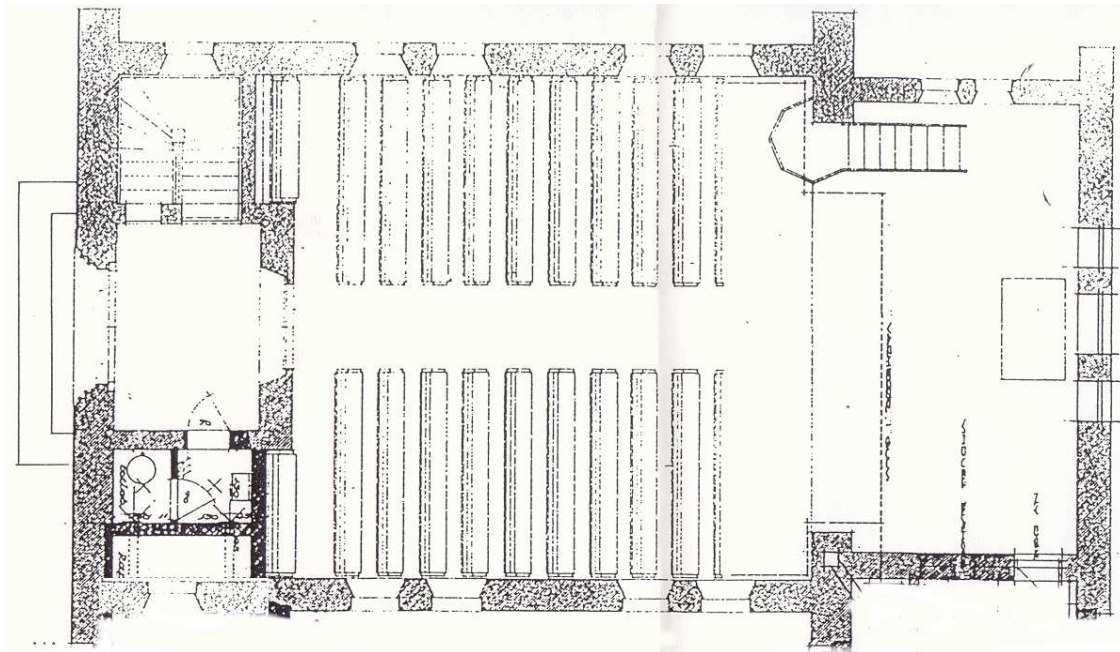
Special-akter
for Det Kongelige Landsråds-Amt
i Sønderborg Kredsen

angående forskellige kirkelige opgaver

Nota nr 11:

26/8-09 Byggekommisionen, Egersund, nyopførelse af et kapel

4	15/2 08	E. Stammen, Jernmester P. Christensen, Lærer Schmelz	Opførelse af nyt kapel i Wagnerstr.	151
5	16/3 08	Thomas Bræk	Opførelse af nyt Kapel	161
6	2/4 08	Kentil H. Kilde	Reparat af det gamle Kapel med Opførelse	
7	2/14	Nikolai Hansen - Schottel.	Kapel	
8	9/5	Waldemar Løkke, Pastor	Reparat af det gamle Kapel i Egersund	
9	2/5 06	Frits Sidal - Jernmester Født.	Reparat af det gamle Kapel med Opførelse	
10	3/7	H. P. Møller, Lektor	Kapel i Egersund	
11	26/8	Byggekommisionen - Egersund	Reparat af det gamle Kapel med Opførelse	
12	2/8	Andr. Jensen, Schottel	Reparat af det gamle Kapel med Opførelse i Egersund	
13	7/11	Christen Jørgensen, Lærer	Kapel i Egersund	
1	19/1	Peter Møller, Lektor	Kapel i Egersund	
2	20/1	Andr. Petersen, Schottel	Kapel i Egersund	
3	18/1	Matt. P. Løkke, Lektor	Kapel i Egersund	

Byggestilen adskiller sig fra de fleste andre småkirker, fordi den er bygget i det tyske kejserriges tid. Arkitekturen er inspireret af den gotiske byggestil, som Richard bragte med til Egersund fra Königsberg i Tyskland, hvor han som sagt ledede restaureringsarbejdet af domkirken.

Skibet og koret blev bygget næsten ud i et, kun let adskilt af en korbue. Væggene blev hvidkalket, som i de fleste danske kirker, gulvet blev lavet af røde teglsten (selvfølgelig) og loftet fik et træbeklædt tøndehvælv, bænke blev rødbejdset og prædikestolen blev udsmykket med blomsterranker. Alteret blev formet som en stor solid blok af røde teglsten og smykket med glasserede dekorationssten. Alterbilledet blev lavet af træskærerarbejdere fra Tyrol. Malerarbejdet med alteret og prædikestolen blev udført af malere fra Hannover. Døbefonten blev selvfølgelig også bygget af teglsten, den blev ottekantet og selve dåbsfadet blev lavet af bronze. Kirkeklokken blev støbt i Lübeck af M.O. Ohlssons Klokkestøberi og den blev ophængt i det lille tårn mod vest.

Klokken bærer indskriften "*Alles ding seine zeit Gottes lieb in ewigkeit*"

Selve inventaret er stadig det originale fra jugendtiden

Foran på pulpituret står der på latin

"Utinam a facie tua montes defluerent"

Det betyder: "Måtte bjergene skælve foran dit ansigt" (Esajas 64,1)

forklaring: Profeten anråber Gud om at gribe ind og rede sit folk, der er undertrykt af fjender, han beder da: "gid du sønderrev himlen og steg ned, så bjergene vaklede ved dit åsyn"

På vægen ved indgangen hænger et maleri, af kunstneren Pedro L Caubert, det blev skænket af en skipper fra Tåsinge, som i øvrigt var i familie med teglværksejer Hüttmann.

Der var lidt skriverier frem og tilbage omkring indvielsestidspunktet, men i "Sonderburger Zeitung" d. 8 september 1909, blev det offentliggjort at indvielsen blev 22 sept. (*dir feierliche einweigung der neuen Kapellen in Egersund ist auf Mittwoch d. 22 festgelegt*) Onsdag d. 22 september 1909 blev kapellet officielt indviet, og denne dato regnes også for kirkens fødselsdag. De øverste kirkeforordnede fra regeringen og de særligt indbudte gejstlige med generalsuperintendent (Biskop) D. Kaftan i spidsen, kom til Egersund med dampskib, fra havnen kørte de i vogne, stillet til rådighed af indbyggerne. Ved Kapellet blev de modtaget med sang fra eleverne fra 1. klasse. Bygmester Friederich Horn overrakte derefter nøglen til Kaftan, hvorefter denne igen overgav nøglen til Pastor Nissen, Broager, der med udtalelsen "Gud velsigne vor indgang og vor udgang" overgav kapellet til sin bestemmelse. De første der trådte ind i kapellet var biskoppen og førstepræsten.

Åbningstalen blev holdt af D. Kaftan, herefter overrakte han menigheden en bibel, en gave skænket af Hendes Majestæt Kejserinde Auguste Viktoria (1858-1921) hun stammede fra hertugdømmet Augustenborg, Hun var i øvrigt meget engageret i bygninger af småkirker rund omkring i landsdelen. I bibelen havde hun skrevet: "lasset uns Ihn lieben denn er hat uns zuerst gelibt". Denne bibel

ligger stadig på alterbordet ved gudstjenesterne

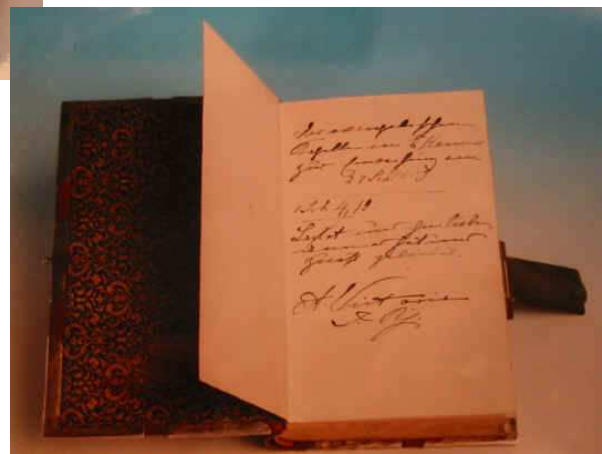
Kejserinden var selvfølgelig indbudt til indvielsen, men hun havde den 16 september 1909 pr brev meddelt at hun ikke kunne komme p.ga. andre forpligtelser.

Det var Pastor Nissen, Broager der holdt hovedprædiken, fordi Egersund stadig hørte under Broager sogn, og til slut

meddelte han, at der skiftevis ville blive holdt dansk og tysk gudstjenester i Kapellet.

(Læs avisartiklen fra Sonderburger Zeitung 22 september 1909)

Efter gudstjenesten, begav de ca. 50 særlig indbudte gæster sig ned til et festligt dækket bord på Færgetroen. Pastor Nissen indledte festen med en bøn. Der blev holdt flere taler, og der blev også sendt et lykønskningstelegram til initiativtageren og arkitekten, kgl. regeringsbygmester Richard Dethlefsen der boede i Königsberg i Tyskland. Han var åbenbart heller ikke tilstede ved indvielsen !.

Til slut uddelte generalsuperintendenten kejserlige ordner til pastor Nissen (Den Røde Ørneorden) og teglværksejerne Paul Knønagel og Carl Matzen. (Kroneordenen Af Fjerde Klasse) Egentlig burde det være Carl Matzens kone Cathrine (født Dethlefsen, 1875 – 1961, og kusine til Richard) der burde tildeles denne medalje, for det var hende og ikke Carl der var ildsjælen i hele projektet. Carl lagde kun navn til.

(læs avisartiklen fra Sonderburger Zeitung 24 september 1909)

Den Røde Ørneorden

Kroneordenen

neu angehängt: Nr. 66. Sonntag
 † Egersund steht heute unter dem Zeichen der
 Einweihung seiner neuen Kapelle. Mit dem
 9,40 Uhr hier eintreffenden Dampfer fanden sich die Ver-
 treter der obersten Provinzial-Kirchenbehörde, der Regierung
 und die eingeladenen Geistlichen in Egersund ein. In den
 von Einwohnern zur Verfügung gestellten Wagen begaben
 sie sich zur Kapelle, wo die Schüler der ersten Klasse die
 Feier durch Gesang einleiteten. Der Bauunternehmer Fr. Horn
 in Broager überreichte darauf die Schlüssel dem General-
 superintendenten D. Kaftan, aus dessen Händen sie Haupt-
 pastor Nissen entgegennahm, damit die Kapelle öffnend
 und sie mit den Worten „Unsern Eingang und Aus-
 gang segne Gott“ ihrer Bestimmung übergebend.
 Zuerst betrat der Generalsuperintendent mit dem Haupt-
 pastor die Kapelle, ihnen folgten die von dem Gesanglehrer
 geführten Kinder, welchen sich die gesamte Gemeinde an-
 schloß. Die in gotischem Stil erbaute Kapelle faßt ca. 200
 Personen, und war bis zum letzten Platz besetzt. Dem
 Eingang gegenüber befindet sich der Altar. Abgesehen von
 seiner Höhe, welche im Hinblick auf die Gesamtgröße der
 Kapelle als viel zu niedrig erscheinen will, macht
 der Altar einen sehr netten Eindruck. Besser schmiegte sich
 aber die Kanzel in das Bild hinein. Die sämtlichen Maler-
 arbeiten sind von einem hannoverschen Kirchenmaler ent-
 worfen. Kanzel und Altarblatt von seinen Angehörigen
 ausgeführt und die übrigen Arbeiten unter seiner Aufsicht

I Egersund er dagen i dag et kendemærke for
 indvielsen af det nye Kapel. Ved ankomst af
 damperen i Egersund kl 9:40 indfandt sig den øverste
 provencialkirkeøvrighed, regeringen og de indbudte
 gejstlige. De begav sig til kapellet i vogne, som
 indbyggerne havde stillet til rådighed. Her indledte
 eleverne fra første klasse festlighederne med en sang.
 Byggemester Fr. Horn, Broager overrakte dernæst
 nøglen til Generalsuperintendent (biskop) D. Kaftan,
 og gennem hans hænder modtog pastor Nissen nøglen,
 således at man samtidig med den åbnede dør udtalte
 ”Gud velsigne vor indgang og vor udgang”, og
 kapellet var hermed overgivet til sin bestemmelse.
 Først trådte biskoppen sammen med førstepræsten ind
 i kapellet. Efter den første bøn, ledet af sanglæreren,
 og derefter sluttede sig hele menigheden til. Kapellet
 er bygget i gotisk stil, har plads til 200 personer, Alle
 pladser blev straks besat. Alteret befinder sig overfor
 indgangen. Bortset fra dets højde, som synes ret ringe
 i forhold til kapellets totalstørrelse, så gør alteret
 alligevel et pænt indtryk. Prædikestolen passer bedre
 ind i billedet. Malerarbejderne er alle udført af en
 kirkemaler fra Hannover. Prædikestol og altertavle er
 udført af hans svende. Det øvrige arbejde førte
 kirkemaleren også opsyn med. På begge sider af
 alteret befinder der sig to vinduer med kulørt glas med
 tilegnelse; ”Fru Provst Reuter stiftede disse vinduer til
 minde om sin ægtefælde i året 1909”. Man kan ikke
 rigtig forstå, hvorfor der på kirkegalleriets brystværk
 er anbragt en indskrift på latin: Es 64. vers 1 "Utinam
 a facie tua montes defluerent", det havde været mere
 hensigtsmæssig, hvis denne indskrift havde været på
 tysk. Biskop D. Kaftan holdt åbningstalen, idet han
 overrakte menigheden en bibel, som gave fra

ausgeführt und die übrigen Arbeiten unter seiner Aufsicht
 hergestellt. Zu beiden Seiten des Altars befinden sich je 2
 Buntglasfenster mit der Widmung: „Frau Propstin Reuter
 stiftete diese Fenster dem Andenken ihres Gatten im Jahre 1909.
 Warum an der Brüstung der Empore der Spruch
 Es. 64 Vers 1: „Utinam a facie tua montes defluerent“
 in lateinischer Sprache angebracht ist, ist nicht recht ver-
 ständlich, vielmehr wäre es angebrachter, wenn dieser deutsch
 angeführt wäre.
 Die Eröffnungsrede hielt Generalsuperintendent D.
 Kaftan, indem er der Gemeinde eine Bibel als Geschenk
 der Kaiserin überreichte mit der eigenhändigen Widmung:
 Joh. 4 Vers 19: „Lasset uns Ihn lieben, denn Er hat
 uns zuerst geliebet“. Anknüpfend an diesen Spruch hielt
 D. Kaftan die Weiherede, abschließend mit der Segnung
 der Kirche und des Altargerätes. — Der Gesangverein
 „Lyra“, welcher bei dem Harmonium auf der Empore Platz
 genommen hatte, sang darauf sehr ansprechend den Choral:
 „Grosser Gott, wir lieben Dich!“
 Hauptpastor Nissen hielt dann die Liturgie und
 im Anschlusse daran die Predigt, ausgehend von der Bibel-
 stelle Luc. 19 V. 1—16 (handelnd von dem Besuche Jesus
 bei dem Oberjünger Zachäus). Nach Beendigung der Predigt
 machte Hauptpastor Nissen bekannt, daß an jedem 1. und 3.
 Sonntag des Monats in dänischer und an jedem 2. und 4.
 in deutscher Sprache gepredigt werden würde.
 Nach beendigtem Gottesdienst begaben sich die Teil-
 nehmer in die Föhre, wo ein Festessen die Feier beschloß

kejserinden, med tilegnelse til: Johs. 4 vers 19 ”Lad os elske ham, thi han har elsket os først” I
 tilslutning dertil holdt Kaftan indvielse, sluttede med velsignelse af kirken og alterindretningen.
 Sangforeningen ”Lyra” sang, efter at have taget plads på kirkegalleriet ved et lille orgel, meget
 smukt koralen ”Grosser Gott wir lieben dich ...” Førstepræsten Nissen afholdt kirkeritualet, og efter
 prædikenen som udgik fra stedet i Bibelen Lucas 19 vers 1-16. (hvilket handler om Jesus besøg hos
 overtolderen Zachæus) bekendtgjorde førstepræst Nissen, at der på første og tredje søndag om
 måneden blev prædikeret på dansk, og på anden og fjerde søndag på tysk. Efter gudstjenestens
 afslutning begav deltagerne sig til Færgestedet, hvor en festmiddag afsluttede festligheden.

monie waren ziemlich gut besucht.
 † **Gedenk.** Der große Saal der Fährvereinigte
 am Mittwochmittag 12,30 Uhr etwa 50 Teilnehmer der
 Kapellen. Ein weihung zum gemeinsamen Festessen.
 Hauptpastor Nissen leitete die Feier durch ein Gebet ein.
 Generalsuperintendent D. Kaftan nahm zuerst das Wort,
 um in warmen Worten der Verdienste unseres Kaiserpaars
 um den Kirchenbau zu gedenken. In ein Hoch auf das
 Herrscherpaar und das kaiserliche Haus ließ er seine Rede
 ausklingen. Hauptpastor Nissen weihte sein Hoch dem durch
 den Generalsuperintendenten !. Kaftan vertretenen Kirchen-
 konsistorium. Bei gleicher Gelegenheit dankte er allen denen,
 welche mitgeholfen haben, an der Vollendung des Werkes.
 — Wie schwer es gewesen sei, die Kapelle entstehen zu lassen,
 wie sich immer neue Hindernisse gleich Steinen in den Weg
 geschoben hätten, wie aber dessen ungeachtet das Werk jetzt
 vollendet sei, dieses führte Propst Valentin in seiner
 Aussprache aus; dabei der Hoffnung Ausdruck gebend, daß
 die Kapelle fortan der Sammelpunkt einer christlichen Ge-
 meinde werden möge, auf daß dereinst auch hier ein Bau-
 stein geschaffen werde zur Ehre des Gottes, dem das Haus
 geweiht sei. — Ziegeleibesitzer Knönagel teilte darauf
 der Versammlung mit, daß er den Rgl Landrat Geheim-
 Regierungsrat v. Tschirschnitz zur Einweihungsfeier ein-
 geladen habe, dieser aber leider durch seinen Aufenthalt im
 Bade am Erscheinen verhindert sei. Ein Schreiben, in
 welchem der Herr Geheimrat seine Glückwünsche zum Ausdruck
 brachte, wurde vorgelesen. — Hauptpastor Nissen erbat
 darauf von der Versammlung die Erlaubnis, dem Schöpfer

der Kapelle, dem Rgl Regierungsbaumeister Dethlefsen in
 Königsberg eine Begrüßungsdepesche zu senden, welches all-
 seitige Zustimmung fand. — Generalsuperintendent D. Kaftan
 ergriff nunmehr noch einmal das Wort, um der Versammlung
 Mitteilung davon zu machen, daß der Kaiser geruht habe,
 nachbenannten Herren in Anbetracht ihrer Verdienste um die
 Erbauung und Ausstattung der Kapelle folgende Aus-
 zeichnungen zu verleihen: Dem Hauptpastor Nissen den
 Roten Adlerorden 4. Klasse, den Ziegeleibesitzern Paul
 Knönagel und Carl Matzen den Kronenorden 4.
 Klasse. Noch längere Zeit hielt die ansprechende Feier die
 Teilnehmer zusammen.

Den store sal på Færgestedet samlede onsdag
 eftermiddag kl 12:30 ca. 50 deltagere fra
 indvielsen af Kapellet til en fælles middag.
 Førstepræst Nissen indledte festen med en bøn.
 Biskop D. Kaftan tog først ordet for i varme ord at
 mindes vor kejserpars fortjeneste ved opførelse af
 kirkebygningen. Ved samme lejlighed takkede han
 alle, som havde hjulpet med til fuldendelse af
 værket. ”vor svært har det ikke været at få kapellet
 op at stå, hvor der atter og igen opstod nye
 forhindringer som lagde sten i vejen, men trods alt
 er værket nu fuldendt” det fremførte provst
 Valentin i sin udtalelse, samtidig udtrykte han håb
 for, at Kapellet til stadighed måtte være
 samlepunkt for den kristelige menighed, således at
 der, også her kan skabes en byggesten til Guds
 ære, til hvem huset er viet. Teglværksejerne
 Knönagel meddelte forsamlingen, at han havde
 inviteret den kongelige landråd,
 Geheimregeringsråd Von Tschirschnitz, men han
 var desværre forhindret på grund af et kurophold.
 En skrivelse i hvilken Herr Geheimråd udtrykker
 sin lykønskning blev oplæst. Førstepræst Nissen
 bad derpå forsamlingen om tilladelse til at sende
 hilsen til skaberen af Kapellet, Kongelig
 Regeringsbygmester Dethlefsen i Königsberg,

hvilket fandt tilslutning fra alle. Biskop D. Kaftan tog endnu engang ordet, for at meddele
 forsamlingen, at det nådigst havde behaget Kejseren at tildele nedennævnte herrer følgende
 udmærkelser: Førstepræst Nissen, Den Røde Ørneorden Fjerde Klasse, Teglværksejerne Poul
 Knönagel og Carl Matzen, Kroneordenen, Fjerde Klasse. Deltagerne blev endnu en tid sammen ved
 den tiltalende festlighed

Der Regierungs-Präsident.

Nr. 7748

Bei Nachschreiben wird um Angabe obiger
Geschäftsnummer gebeten.

Der Kgl. Schleswig, den 16. September 1909.
Sønderborg
8. Sept. 1909
7-8. 8864.

Brief aus Kønigsberg vom 13. August d. J.
Nr. 7748/09.

Es ist mir sehr angenehm, daß Sie
sich für die Angelegenheit der
Königsberger Bahnlinie interessieren
und sich für die Angelegenheit
des Eisenbahnverkehrs interessieren.
Ich hoffe, daß Sie die Angelegenheit
des Eisenbahnverkehrs vom 10. März 1909
in Kenntnis setzen.

Der
Königliche Landrat
in
Sønderborg.

Schleswig den 16. september 1909

Angående anmærkingen af 12. august i år
Nr 7748/09

Ydmygt melder jeg Deres højvelbårne, at Deres majestæt kejserinden og dronningen beklager ikke at kunne deltage ved indvielsen af kapellet i Egersund på grund af anden forpligtelse. Jeg anmoder underdanigst om straks at oplyse menigheden angående ansøgningen af 10. marts 1909

Til herr landsråd
I Sønderborg

I 1932 blev et stort ønske opfyldt, idet kirken fik installeret et nyt varmeanlæg. Viggo Hansen fra Sønderborg stod for leveringen og opsætningen, og hele anlægget kostede 1100 kr, pengene blev overført fra Broager Spare og Laanekasse d. 8 nov. 1932.

Viggo Hansen, Sønderborg
 Køkkelov og Kanderer - Bygningsarbejds - Hus- og Kalkulations
 Entrepriser for A/S L. LANGE & CO., Svendborg
 Revisions: Fælledens for Als og Sønder - Det Danske Landmandskab - Sønderborg by Kommune
 SØNDERBORG, den 11. Oktober 1932
 Talsnr. 840

711 Broager Menighedsråd,
 P.O. Nr. 107 B.R.G.S.R.

	DEBIT	KREDIT
An Lov. Tærmænd Kirke.		
1 Varmeapparat med Tilbehør		
Incl. Montage iflg. Tilbud 16/7.32.	1100,00	
		8 NOV 1932
		BETALT
		BROAGER SPARE OG LAANEKASSE

V. H.

For et fastlyst Fej og Hidsenslister skulde her Mønstret Udtag af Dens Kasse,
 og vil enhver Retsholder om mulig indbetale Fej til sine medlems med Ud.

Allerede i 1933 blev endnu et ønske opfyldt. Da fik kirken sit kirkeskib. Kirkeskibet, der er en model af skoleskibet "København", en femmastede bark, blev bygget i 1933 af kaptajn Bollerup, Egersund. Skoleskibet forsvandt sporløst d. 22 december 1928 øst for Montevidéo, på en rejse fra Rio de Janeiro til Australien. Skibets besætning og 45 elever gik med skibet ned. Modellen er 120 cm langt og 75 cm højt. Skroget er lavet af én blok. Den er sortmalet med en bred hvid stribe langs vandlinjen. Bunden er rød. Der er guldornamenter under sprydet, og barken fører dansk flag under gafflen.

I et brev fra d. 1 maj 1933 skriver Bollerup til menighedsrådet:

*"Undertegnede ansøger det ærede Menighedsråd om at vilde modtage et Kirkeskib til Egersund Kirke, skænket af undertegnede og Borger i Broager Menighed. Modellen som er en Copi af det forliste Skoleskib "København", er udført af mig og jeg forpligter mig til at ophænge det i Kirken, samt at rense dette en gang om Aaret saalænge jeg er bosiddende her i Egersund og hjemme om vinteren
 Ærbødigst
 Hans C Bollerup"*

Modellen blev i 1994 restaureret af pens. skipper Randolph Knüppel, Egersund

III

Egersund d/5-33

Til Menigheds-Raadet
 i Broager.

Undertegnede ansøger det ærede Menighedsraad om at vilde modtage et Kirkeskib til Egersund Kirke, skænket af undertegnede og Borger i Broager Menighed.

Modellen, som er en Copi af det forliste Skoleskib "København", er udført af mig og jeg forpligter mig til at ophænge det i Kirken, samt at rense dette en gang om Aaret saalænge jeg er bosiddende her i Egersund og hjemme om vinteren.

Ærbødigst
 Hans C. Bollerup

Der var på et tidspunkt store problemer med bygningen. I 1947 truede den udvendige mur ud mod Flensborg Fjord med at falde sammen, hele muren ved tårnet sank næsten et skifte. Det var meget alvorligt, og man gik straks i gang med at finde årsagen.

Det viste sig at fundamenteringen var meget dårlig. Den bestod kun af murbrokker uden nogen form for bindemiddel, hverken af cement eller beton, og så kun i en dybde af 60 cm.

Denne skade skulle udbedres straks, således at der blev lavet en ny sokkel af beton, og så i en dybde af 1,2 m. Det var en stor opgave, fordi man kun kunne reparere en lille del af soklen ad gangen, for ellers ville muren styrte sammen. Der blev også indvendig i kirken opsat to store gennemgående wire så man kunne "sammenspænde" de to ydervæge, og på den måde var den udvendige nordvæg, med til at holde sydvægen på plads.

Disse to wire kan ses, hvis man kikker op i loftet.

Der sidder en på hver side af korbuen.

På hver side af korbuen blev der opspændt en wire

Føl. _____ Skodsbøl, den 10. 12. 1933

Regning

for Kapellen

fra i Agersund

Nov. 25	for Mursten 65 a 1,45	94 25
Dec. 11	" 2/2 Tudekru Cement	4 60
	" 1 Balje Vask.	3 50
	" Rør sand.	1 50
	" Tils sand.	1 00
Dec. 29	" Mursten 82 a 1,45	118 90
	" Mursten 26 a 1,00	26 00
	" 1/2 Tudekru Cement	2 30
	" Upræs	2 00
		254 05

3

Der er stadig problemer med den sydvendte ydervæg, men det er fugtproblemer og dem har man svært ved at komme til livs. Dette problem er ikke nyt, det har åbenbart altid været der, bl.a. har Bygmester Lorenz Petersen, Skodsbølmark, bøvlet med dette problem i 1933. Han har i hvert fald foretaget reparationer på væggene til et beløb af 254,05 kr, hvilket kan ses på en regning fra d. 10 december 1933.

(bemærk at der på regningen står Kapelle og ikke kirke)

På trods af at bygningen kun var et kapel, og også blev omtalt som sådan i dagligdagen, så foregik der alligevel kirkelige handlinger i bygningen, både dåb, konfirmation og bryllupper og selvfølgelig begravelser, det var jo trods alt et kapel. Kirkegården lå i Broager, så efter den kirkelige højtidelighed ved begravelserne, blev kisten ført til kirkegården i Broager.

67	17. Oktober 1909	Kans Andreas Bogalla Egersund	Hans Andreas i Helene Marie og Veronika i Egersund.	1. Christian Hansen, Egersund. 2. Andreas Hansen, Skjold. 3. Anna Lambertsen, Faarup.
----	------------------	----------------------------------	---	---

16	7. November 1909	Eduard Christensen Petersen, i Broager, Egersund i Egersund	Mario Charlotte Samsø i Marie Christian Samsø i Marie født Cathrine og Petersen, født 25. Oktober 1887, gift Lauhoff d. 13. November 1887, gift Broecker, d. 5. April 1903	7. November 1909 født 2. Marts, gift 7. Juli 1889, konf. d. 27. Marts 1904.
----	------------------	---	--	---

Den første dåb i Egersund kirke blev holdt den 17 oktober 1909, det var en dreng der blev døbt "Hans", og den første vielse blev foretaget den 7 november 1909, da blev Marie og Eduard gift. Det har ikke været muligt, ud fra de gamle kirkebøger, at finde datoen for den første konfirmation og den første begravelse, fordi der i bøgerne ikke blev noteret om højtideligheden blev holdt i Egersund eller Broager kirke, men jeg formoder at tidspunktet for disse højtideligheder også var i perioden okt-dec 1909. Dog blev første konfirmation formentlig først holdt i foråret 1910.

Det er egentlig en lidt mærkelig historie, bygningen var et kapel og blev omtalt som et kapel, og det forbinder man normalt kun med begravelser, men der har lige siden indvielsen i 1909 foregået andre kirkelige handlinger i kapellet, der blev jo allerede ved indvielsen sagt at der skiftevis ville blive holdt tyske og danske gudstjenester, og spørger man gamle egersundere hvor de blev konfirmeret eller gift, siger de "I Kapellet" De siger ikke Egersund Kirke. !!

Det skal man vist være indfødt for at forstå.

Billede fra en konfirmation 31 marts 1951

Broager sogn har altid været delt i to distrikter. Førstepresten i Broager, der dengang også var provst, havde Vestre Distrikt, og her hørte Egersund og Skodsbøl under. Andenpresten havde så resten af sognet. Da førstepræsten i 1957 blev pensioneret, besluttede man i Egersund at forsøge at realisere et gammelt ønske om at Egersund blev et selvstændigt sogn. Der blev holdt mange møder, og der blev på disse møder nedsat en deputation på 6 mand, der skulle rejse til København for at møde kirkeministeren, og forelægge egersundborgernes ønske.

De 6 mænd var:

Skoleinspektør N. P. Andersen – formand for socialdemokratisk gruppe.

Retskonsulent Chr. Blomgreen – formand for folkepensionistforeningen.

Grænseoverbetjent E. Poulsen – formand for ungdoms- og idrætsforeningen.

Amts og sognerådsmedlem Chr. Olesen – formand for socialdemokratisk forening.

Overtoldassistent Funder-Nielsen – formand for borgerforeningen.

Oliehandler og Taxivognmand W. Madsen

Fra venstre ses: N P Andersen, Funder Nielsen, Chr Blomgreen, Chr Olesen, E Poulsen, W Madsen I baggrunden ses Gefionspringvandet (foto: lokalhistorisk arkiv)

Turen startede den 15 april 1959 kl 03:30. Turen foregik i bil ført af W. Madsen.

Funder Nielsen skriver i et brev af 16 april 1958:

"Maatte denne rejse ikke være foretaget forgæves. Vi takker Madsen for god kørsel"

Rejsen var ikke forgæves, og disse 6 gæve gutter var således medvirkende til at resultatet blev et selvstændigt kirkesogn, for ved en kongelig resolution af 10.09.1959 blev Kapellet til Egersund Kirke med deres egen præst og menighedsråd.

Præsteembedet i Egersund var dog kædet sammen med et embede som hjælpepræst i Broager.

Hele turen incl transport og fortæring kostede 390 kr og dette beløb blev delt imellem

Borgerforeningen, Socialdemokratisk forening, Ungdoms- og Idrætsforeningen og

Husmoderforeningen

Egernsund 16. april 1958.

Den 15' ds., altsaa gaars dato havde en deputation fra Egernsund foretræde for Kirkeministeren. Deputationen bestod af følgende:

Skoleinspektør	N. P. Andersen	formand for socialdemokratisk gruppe
Retskonsulent	Chr. Blomgreen	formand for folkepensionistforeningen
Grænseoverbetjent	E. Poulsen	formand for ungdoms- og idrætsforeningen
Amts- og sogneraadsmlem	Chr. Olesen	formand for socialdemokratisk forening
Overtoldassistent	Funder-Nielsen	formand for borgerforeningen

Transporten blev udført af W. Madsen med afgang fra Egernsund kl. 3.30 og hjemkomst til Egernsund kl. 24.00. - En lang dag.

Til denne ekspedition er medgaaet følgende udgifter:

Kl. 8.00	morgenkaffe	kr. 16,90
Kl. 12.00	middagsmaaltid	kr. 56,50
Kl. 16.00	eftermiddagskaffe	kr. 20,00
Kl. 19.00	smørrebrød	kr. 48,00
Kl. 19.30	tør kaffe paa færgen	kr. 7,20
Kl. 22.30	klar suppe m/ boller for halsklaring	kr. 20,70
Funder-Nielsen ialt udlagt		kr. 169,30
Transport: W. Madsen, 2 × 320 km = 640 km		kr. 220,70

Maatte denne rejse ikke være foretaget forgæves. Vi takker Madsen for god kørsel. - Denne opgørelse til velvillig behandling hos de bevilgende foreningssammenslutninger i Egernsund, idet man anbefaler beløbet deles ligeligt mellem: Egernsund borgerforening - Egernsund socialdemokratiske forening - Egernsund ungdoms- og idrætsforening og Egernsund husmoderforening med kr. 97,50 til hver. Beløbet kan indbetales til Funder-Nielsen.

NB. Egernsund husmoderforening vil gratis faa tilstillet et smukt fotograf af deputationens deltagere til indlemmelse i forhandlingsprotokollen som et varigt minde om denne udgiftspost.

Med hilsen
Funder-Nielsen

Genpart

Egersund
menighedsråd

29 JUNI 1959

Til kirkeministeriet.

I henhold til kirkeministeriets skrivelse af 23. juni 1959 journal nr. 20341 anmoder Egersund menighedsråd herved enstemmigt om, at Egersund kirke-distrikt må blive omdannet til et selvstændigt sogn.

Erbedigt.

N. P. Andersen, Friedrich Allerelli, Ths. Hee Andersen.
formand. J. P. Møller Christian Christensen
J. T. Postborg, Fr. Andersen, P. H. Duus
Fr. Andersen, J. T. Postborg, Fr. Andersen, P. H. Duus

Den 15 maj 1959 blev der holdt det første menighedsrådsmøde i Egersund, med kun et punkt på dagsordenen. Konstitueringen af et menighedsråd for Egersund Sogn.

Til stede var:

N.P. Andersen, Chr. Olsen, Hansen Duus, Fr. Allerelli, J.T. Postborg, Chr. Christensen, A.C. Møller og hjælpepræst fra Broager T.E. Hee Andersen.

Til formand blev valgt N.P. Andersen og næstformand blev J.T. Postborg.

Den 21 maj holdt man det første "rigtige" møde. Her blev det vedtaget at kirken skulle istandsættes, og at man skulle henlægge et beløb hver år til køb af et nyt varmeanlæg.

Desuden blev man enig om at købe en støvsuger.

Genpart

KIRKEMINISTERIET

Frederiksholms Kanal 21 . . . Telefon MI 6263

Journal nr 2 P 826

(Bedes anført i skrivelser
denne sag vedrørende.)

København, d. 3. november 1959.

if

Landbrugsministeriet har den 24. oktober 1959 tilskrevet
nævnevende ministerium således:

"I matriklen er sket notering om, at ejerlavet Egernsund ved
kongelig resolution af 10. september 1959 er udskilt fra Broager
sogn som et nyt selvstændigt kirkesogn kaldet Egernsund sogn.

Hvilket herved meddeles under henvisning til kirkeministeriets
skrivelse af 11. september d.å."

Hvilket herved meddeles hr. stiftamtmanden og Deres Højrer-
dighed til efterretning og videre bekendtgørelse i forbindelse med
skrivelse herfra af 11. september 1959.

P.M.V.

E.B.

(Underskrift)

Tilstilles Sønderborg provstiuvalg til efterretning og
videre bekendtgørelse.

Haderslev stiftsøvrighed, den 5. november 1959.

P. S. V.

(Underskrift)

Stiftsøvrigheden over Haderslev stift.
St.H. 370-59.

Tilstilles Egernsund Kirkebestyrelse.
SØNDERBORG PROVSTIUDVALG
OKSBØL PR. NORDBORG den 6. november 1959.

Ernst P. Alshøj

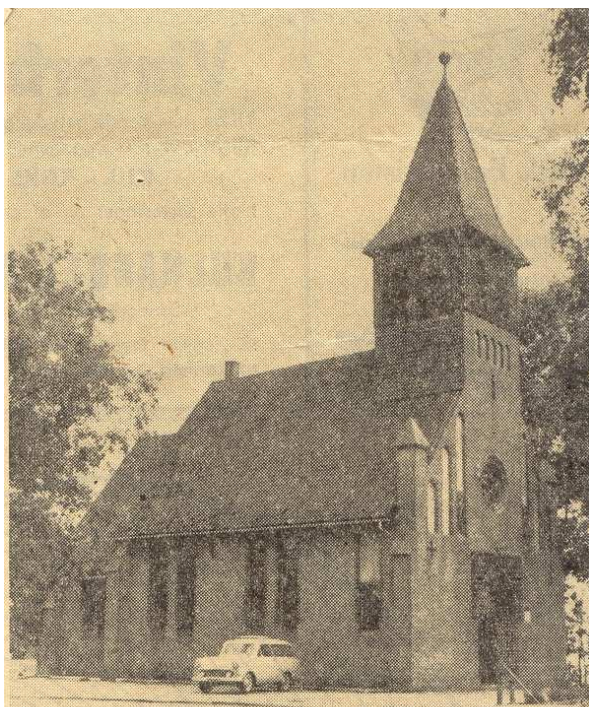
I 1958 blev der i Broager sogn ansat en hjælpepræst, der havde midlertidig bopæl i et lejet hus i Egersund. Hans navn var Thomas Erik Hee Andersen. Om det var ham der blev begejstret for Egersund, eller om det var omvendt ved jeg ikke, i hvert fald blev pastor Hee Andersen, af et enstemmigt menighedsråd indstillet til embedet som sognets første præst, uden at stillingen blev opslået ledig.

Hee Andersen meddelte at han gerne ville have jobbet, men på betingelse af at boligforholdene blev ordnet. Der var delte meninger om hvordan disse boligforhold skulle løses. Nogle mente at Østre præstegård i Broager skulle moderniseres, og bruges til Egersunds præst, og andre mente at denne løsning blev for dyr, desuden ville de have at præsten boede i Egersund Sogn.

Derfor foreslog de at der skulle bygges en helt ny præstegård.

Der blev besluttet at bygge nyt, og da man fortalte det til Hee Andersen, meddelte han at han gerne ville have jobbet. Noget tydede på at man ikke kunne blive færdig med nybyggeriet, og da Østre præstegård i mellemtiden var blevet solgt, ja så var boligforholdene alligevel ikke løst, og Hee Andersen meddelte at han ville fraflytte sognet. Men det lykkedes, Hee Andersen besluttede at blive, og det hele endte som det skulle, præstegården blev færdig, og Egersunds første og præst (31 år) flyttede ind sammen med sin familie.

Den jubilerende kirke i Egersund.

Kirke-jubilæum og præsteindsættelse

Pastor Hee Andersen ventes indsat som sognepræst i Egersund i næste måned paa kirkens 50 aars jubilæumsdag

Der stiles nu efter i Egersund, at pastor Hee Andersen kan blive indsat som sognepræst i Egersund den 22. september, da Egersund Kirke har 50 aars jubilæum.

Efter hvad formanden for Egersund Menighedsraad, skoleinspektør Andersen, i gaar oplyste, har begge menighedsraad paa Broagerland, straks efter at det er lykkedes at ordne boligforholdene, foretaget en enstemmig indstilling af pastor Hee Andersen til embedet som sognepræst i Egersund og residerende kapellan i Broager. Og da der paa forhaand er givet tilladelse til, at embedet kunne besættes uden opslag, regner man med, at udnævnelsen snarest kan foreligge.

Samtidig søger man dispensation med hensyn til indsættelseshøjtideligheden, saaledes at den mod sædvane kan holdes paa en hverdag, og opnaas denne tilladelse, foregaar indsættelsen den 22. september ved kirkejubilæet. En af de følgende søndage vil pastor Hee Andersen saa blive indsat i Broager.

Ved kirkejubilæet prædiker biskoppen, og senere holdes en sammenkomst paa Færgegaarden, hvor alle menighedens medlemmer kan deltage.

Som nævnt skal pastor Hee Andersen foreløbig bo i Østre Præstegaard i Broager, indtil den ny præstegaard i Egersund staar færdig.

Egersund Kirke

Dobbelt kirkefest fejres i Egersund

50 aars kirkejubilæum og præsteindsættelse paa tirsdag

Egersund Menighedsraad har modtaget den ønskede ministerielle tilladelse til at holde præsteindsættelse paa tirsdag, da Egersund Kirke fejrer 50 aars jubilæum.

— Vi er glade for, siger formanden for menighedsraadet, skoleinspektør N. P. Andersen, at det er blevet muligt at højtideligholde indsættelsen af vor første sognepræst ved kirkejubilæet. Normalt foregaar en præsteindsættelse ikke en søgnedag, men vi fandt det naturligt at fejre begge begivenheder samtidig.

Egersund Kirke er bygget af bygningsinspektør, arkitekt Dethlefsen, Kongsberg. Oprindeligt var det tanken, at der kun skulle være bygget et kapel, men arkitekten udformede et projekt til en egentlig kirke, og da byen dengang som nu var paa ca. 1200 indbyggere, fandt man, at det var tilstrækkeligt til en lille kirke med 200 siddepladser.

Bygget for 15.000 mark

Der blev fra forskellige kirkelige konti bevilget 4.000 mark til byggeriet. Men denne bevilling var betinget af, at der blev anvendt munkesten. Og det gav anledning til visse vanskeligheder, idet Egersund-teglværkerne havde lovet at skænke de nødvendige sten til kirken. Det var naturligvis under for-

udsætning af, at værkerne selv skulle kunne fremstille dem, men ingen af værkerne var indstillet paa at lave disse sten. Man indgik derefter et kompromis, hvorefter værkerne fremstillede en stenart, der slaaende ligner munkesten.

Denne ændring satte værdien af den lokale gave op fra 3.000 til 5.000 mark, og yderligere bevilgedes et laan paa 6.000 mark. For disse penge — i alt 15.000 mark — kunne kirken opføres.

Indvielsen fandt sted den 22. september 1909. Den tyske kejserinde var inviteret, men sendte afbud. Derimod forærede hun kirken en bibel, som vi stadig har liggende paa altret.

Ved jubilæumsgudstjenesten prædiker biskop Beyer, og blandt de indbudte gæster er enkelte medlemmer af arkitekt Dethlefsens familie, hvoraf nogle stadig bor her paa egnen. Ogsaa nogle faa af de haandværkere, der deltog i byggeriet, vil komme til stede.

Efter gudstjenesten og indsættelsen af pastor Hee Andersen holdes en festlighed paa Færgegaarden.

I anledning af
Egersund kirkes
 50 års jubilæum

afholdes der festgudstjeneste ved biskop Beyer
 tirsdag d. 22. sept. kl. 19.30 i Egersund kirke

**Pastor Hee Andersen indsættes som sognepræst
 i Egersund.**

Efter gudstjenesten bliver der en sammenkomst i Færgen
 gården, hvor der bliver fælles kaffebord, som koster kr. 3,75
Alle er hjertelig velkomne!
Egersund menighedsråd.

Tirsdag d. 22 september 1959 havde kirken 50 års jubilæum, og man ville meget gerne bruge denne dag til også at indsætte Egersunds første præst i sit embede. Normalt foretages sådanne højtideligheder altid om søndagen, men man havde fået dispensation til at man måtte foretage denne indsættelse på kirkens fødselsdag tirsdag d. 22 sept.

Andersen Allerelli Hee Andersen Postborg Rohleder Thomas Erik Hee Andersen Beyer

Foto fra indsættelsen af Egersunds første sognepræst.
 Menighedsrådsmedlemmerne: Andersen, Allerelli og Postborg ,
 Tidligere Stiftsprovst i Maribo: Knud Hee Andersen (far til Thomas), Forhenværende provst Rohleder,
 Egersund sogns første sognepræst Thomas Erik Hee Andersen, og Biskop Frode Beyer
 Foto Venligst udlånt af familien Hee Andersen

Biskop Frode Beyer, Haderslev, foretog indsættelsen af Egersunds første egne sognepræst, pastor Th. E. Hee-Andersen.

Kirken var blevet festlig pyntet af Husmoderforeningen, og hele kirken var fyldt til sidste plads.

Egersund fejrede dobbelt kirkefest

Smukt menighedsmøde i anledning af præsteindsættelsen og kirkejubilæet

Efter den stemningsfulde og smukke indsættelse af Egersunds første egne sognepræst, pastor Th. E. Hee-Andersen, som blev foretaget af biskop Frode Beyer, Haderslev, paa kirkens 50-aars dag, holdtes, som omtalt i »Jydske Tidende«, paa »Hotel Færgegaarden« en menigheds-sammenkomst under festlige former,

og hvori foruden menighedsraadet, biskop Beyer, provst Alshauge, Oksbøl, fhv. provst Rohleder, fhv. pastor Skjoldborg, og flere af Egersunds nabosognes præster, deltog en stor del af menigheden.

Formanden for menighedsraadet, skoleinspektør N. P. Andersen indledte talernes række med interessant at fortælle træk af kirkens 50-årige tilværelse, og senere talte biskop Beyer, provst Alshauge, og provst Rohleder, vagtmester Postborg, overtoldassistent Funder-Nielsen, pastor Skjoldborg m. fl.

Egersund som udmark

Direktør A. C. Møller, Egersund, hvis virksomhed kan fejre 40 års jubilæum i aar, talte om de kirkelige forhold i Egersund gennem denne periode, og nævnedes herunder kirkens opførelse i 1909 og krigsaarene 1914—18 med den deraf følgende mangel paa interesse for kirken i almindelighed og i Egersund i særdeleshed. Han sammenlignede Egersund med en udmark, som blev passet og gødet efter lejlighed og tid, idet Broager fra gammel tid havde været det samlende midtpunkt med hensyn til præster og myndigheder i øvrigt. Han bad provst og de andre kirkelige myn-

digheder om at være velvilligt indstillede med hensyn til kirkens udsmykning og installation af lys og varme og anskaffelsen af en ny klokke.

Direktøren ønskede pastor Hee-Andersen og menigheden gensidigt til lykke. Bedre præst paa en prædikestol kunne man ikke faa, og han ønskede derfor, at præsteparret maa faa lykke til at finde sig tilrette og

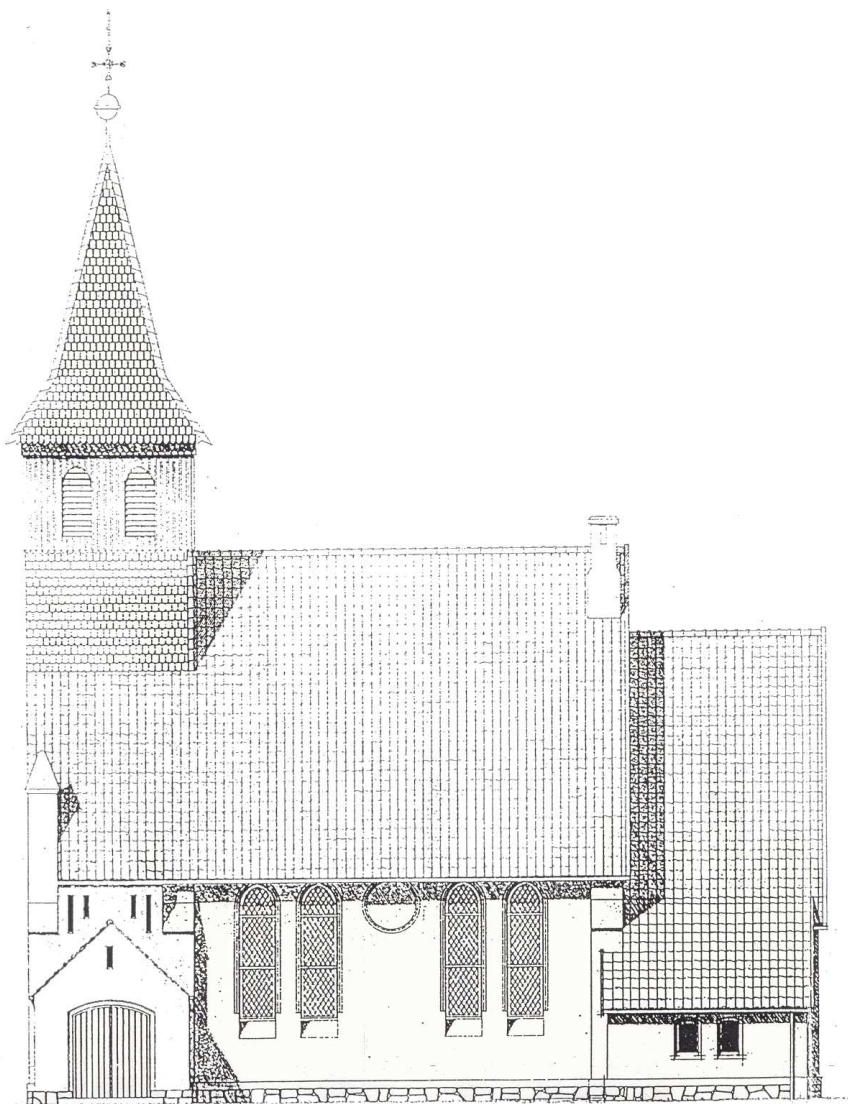
faa begyndt et naturligt kirkeligt arbejde i konkurrence med den magt, der strømmer ud til os gennem radio og fjernsyn, og han bad menigheden slutte op omkring præsten, for uden dens støtte kan arbejdet ikke vinde fremgang.

En gave fra kejserinden

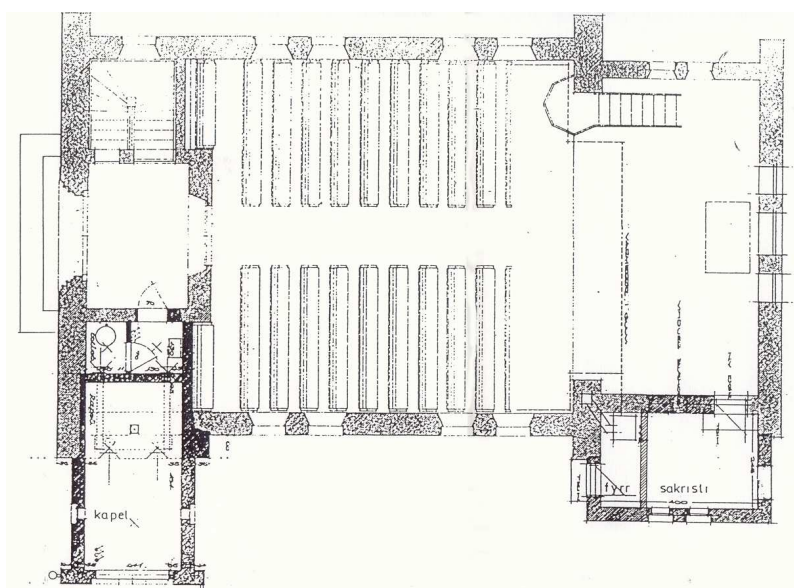
I aftenens løb oplystes det, at den bibel, der den dag i dag ligger paa alteret i Egersund Kirke, er skænket den ved indvielsen i 1909 af den tyske kejserinde Victoria, og det oplystes tillige, at der tilstede baade ved præsteindsættelsen i kirken og ved aftenfesten var tre damer, som ogsaa havde overværet indvielsen for aar siden. Det var fru Cathrine Matzen, Egersund, fru Bock, Tønder, og fru Kunstmann, Flensborg. Ogsaa nogle af haandværkerne, der havde været med den gang var tilstede.

Pastor Hee-Andersen sluttede den smukke aften.

I 1961 byggede man et kapel til kirken, og kort derefter blev der bygget et lille sakristi.

Kirken med det nye kapel og sakristi

Grundplan med det nye kapel og sakristi

Vejrhanen tages ned til reparation, det er Bock og hans team der udfører arbejdet.
Årstallet er ukendt, men det er helt sikkert før arbejdstilsynet blev oprettet.

I 1967 fik kirken et nyt orgel, bygget af Fa. Marcussen & Søn fra Aabenraa

Det er på 10 stemmer fordelt på to manualer og pedal.

Dispositionen er:

Man.I: Spidsgamba 8', Principal 4', Gedaktfløjte 2', mixtur II-III.

Man.II: Gedakt 8', Rørfløjte 4', Principal 2', Quint 1 1/3.

Ped.: Subbas 16', Gedakt 8'.

Organister i Egernsund Kirke

1960 - 1980	Margrethe Birkler
1980 - 1988	Palle Jochumsen
1988 - 1990	Bent Bartholdy
1990 - 1993	Stig Hansen
1993 - 1995	Jørgen Wittmac
1995 - 1998	Mette Christensen / Helle Damkjer
1998 - 2002	Karsten Munk
2003 -	Otto Andersen

Der har altid været lidt trangt omkring kirken, så da muligheden bød sig i 1969, købte kirken nabobygningen, som for øvrigt var den gamle brugsforening. Kommunen sørgede for at bygningen blev fjernet, og pladsen blev udlagt til P plads.

Dog blev der solgt en lille strimmel fra til naboen, så han kunne få bedre tilkørselsforhold ind til sin bolig. Det var betinget i handlen, at køber ville opføre en mur af gule sten mellem P. pladsen og indkørslen.

Kirken og den gamle brugsforening (postkort)

I 1970 var der en meget langvarig og opslidende kirkestrid i Broager sogn, og da præsten (N. Kr. Hansen) også var hjælpepræst i Broager, var menighedsrådet bekymret for om Egersund sogn også kunne blive indblandet i striden, eller om pastor Hansen måske ville "tage sin stilling op til overvejelse". Man skrev derfor til kirkeministeriet, for at få pastor Hansen fritaget for at skulle være hjælpepræst i Broager, og i et brev d. 18 november 1970 skrev kirkeministeriet:

"Det har behaget Hans Majestæt Kongen at tillade at embedet som sognepræst i Egersund og Kappelant i Broager ændres til kun at være sognepræst i Egersund".

Det skal meget kraftig understreges at det var på initiativ af menighedsrådet, og ikke pastor Hansen. Kirkestriden omtales ikke i denne bog, da den forgik i Broager.

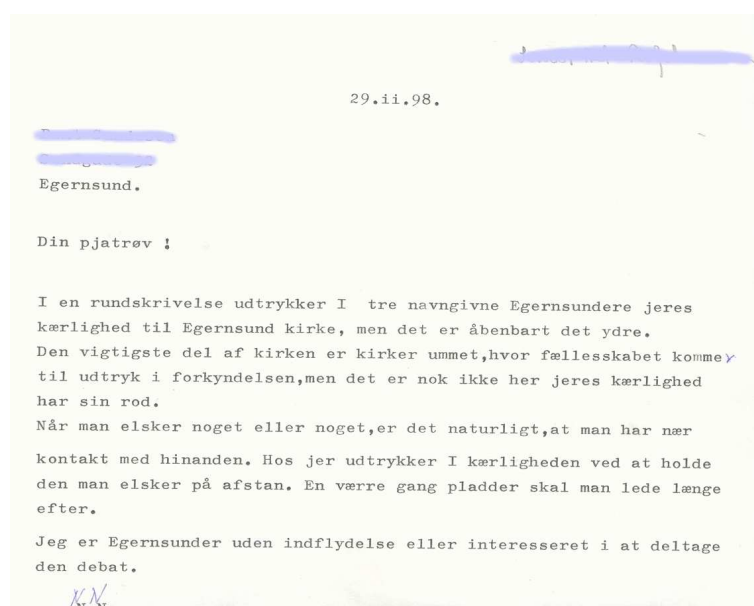
Der blev i perioden 1973-80 forsøgt at ændre østvægens udseende, b.la. med forskellige udsmykninger. Man forsøgte med glasmosaikvinduer, og flere anerkendte kunstnere kom med deres bud på, hvordan væggen kunne udsmykkes, men det blev ikke til noget, enten fik man ikke tilladelse til det man ville, eller også kunne man ikke blive enig om hvad man ikke ville.

I næsten et helt år gik bølgerne højt i Egersund. I efteråret 1998 planlagde menighedsrådet en udvidelse af sakristiet, det nuværende lille sakristi på tre mm² skulle udbygges til et 185mm² stort menighedshus, med mødelokale, køkken, toiletter m.m. Dette projekt delte byen i tre dele,

- dem der var for byggeriet,
- dem der var imod byggeriet
- og så dem der var ligeglade.

Der blev indkaldt til offentligt borgermøde på Færgeskroen, hvor planerne blev fremlagt, men her mødte de på stor modstand. En gruppe borgere protesterede imod dette store byggeri. Der blev fremlagt både mulige og umulige grunde for at stoppe byggeriet, og der var endda nogle der mente at menighedshuset var overflødig, fordi kirken ikke var fyldt hver søndagen. ?

Der blev også taget initiativ til en underskriftsindsamling imod byggeriet, men de personer der ledede underskriftsindsamlingen fik trusselsbreve, - selvfølgelig anonymt.

29.ii.98.

Egersund.

Din pjatrev !

I en rundskrivelse udtrykker I tre navngivne Egersundere jeres kærlighed til Egersund kirke, men det er åbenbart det ydre. Den vigtigste del af kirken er kirker ummet, hvor fællesskabet kommer til udtryk i forkyndelsen, men det er nok ikke her jeres kærlighed har sin rod. Når man elsker noget eller noget, er det naturligt, at man har nær kontakt med hinanden. Hos jer udtrykker I kærligheden ved at holde den man elsker på afstand. En værre gang pladder skal man lede længe efter. Jeg er Egersunder uden indflydelse eller interesseret i at deltage den debat.

Menighedsrådet tog skarp afstand fra disse breve, og det fremmer jo heller ikke ligefrem demokratiet at bruge sådanne "barnlige" metoder. Man har aldrig fundet frem til de/den anonyme, men rygterne florerede. Der blev i den efterfølgende tid skrevet flere læserbreve i dagspressen, både for og imod, og både af præst og menigmand.

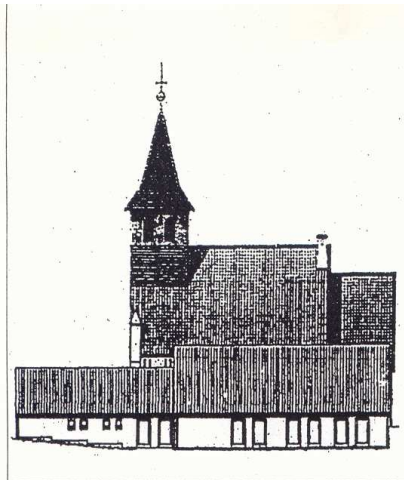
Protesten blev også omtalt meget i aviserne i den efterfølgende tid, og den gav genlyd helt ned i Tyskland, idet de tyske aviser også skrev artikler om protesten, de kaldte den ligefrem for "Glaubenskrieg um ein Gemeindehaus" altså nærmest en religiøs krig.

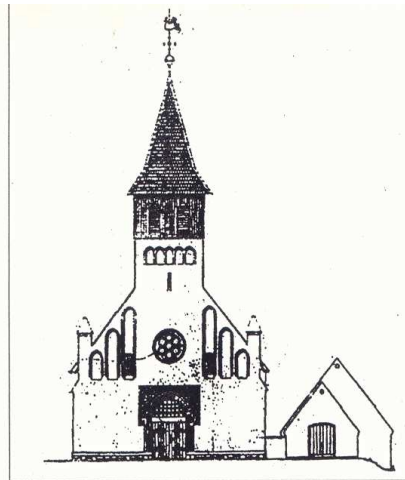
Streit um Gemeindehaus

EKENSUND

(DN) Die Kirchengemeinde in Ekensund plant ein Gemeindehaus unmittelbar neben der Kirche auf der zur See liegenden Seite. Das Vorhaben hat einen wahren »Glaubenskrieg« im Ort ausgelöst. **Seite 18**

Das Gotteshaus mit dem geplanten Gemeindehaus

So würde die neue Südfassade der Kirche aussehen

Ekensunder »Glaubenskrieg« um ein Gemeindehaus

Protest gegen geplanten Standort auf Seeseite der Kirche / Montag Bürgertreffen

EKENSUND

Unter den Mitgliedern der Ekensunder Kirchengemeinde schwelt seit langem ein erbitterter »Glaubenskrieg«, der bei einem Bürgertreffen am kommenden Montag um 19 Uhr im Færgegaarden wahrscheinlich neue Nahrung erhält.

Der Streit dreht sich nicht um religiöse Themen, sondern um die profane Frage, ob ein geplantes Gemeindehaus auf der Wasserseite der Kirche, nur einen Meter vom Gotteshaus entfernt, gebaut werden soll, wie vom Kirchenvorstand vor einem Jahr vorgeschlagen worden war.

Mehr als 200 Ekensunder hatten im März gegen diesen Standort protestiert.

Drei besonders engagierte Einwohner – der Kunstmaler Martin Quist, der Manufakturwarenhändler Bent Gundesen und der Rentner

Hans-Heinrich Hüttmann – waren so aufgebracht, daß sie mehr als 200 Unterschriften sammelten und sie mit einer Petition nicht nur an die Broacker Stadtverwaltung schickten, sondern auch an das Amt Nordschleswig, den Haderslebener Bischof sowie die Wald- und Naturbehörde.

Eine Reaktion auf die Protestnote gab es nur von der staatlichen Behörde. Sie sprach sich gegen den Bau des Gemeindehauses auf der Seeseite aus. Die drei anderen Instanzen hüllten sich daraufhin in Schweigen.

Die Gegner des Projektes weisen darauf hin, daß die Kirche von der Seeseite kaum noch sichtbar wäre, wenn das Gemeindehaus an der vorgesehenen Stelle gebaut werden würde.

»Wir haben nichts gegen ein Gemeindehaus, nur nicht dort«, erklärte Hans-Hein-

rich Hüttmann gestern in einem Gespräch mit dem *Nordschleswiger*.

Wegen der Proteste ließ der Kirchenvorstand vom Architekten neue Baupläne ausarbeiten, die am Montag auf dem von Broackers technischer Verwaltung angesetzten Bürgertreffen vorgelegt und diskutiert werden sollen.

Der Streit dürfte aber auch nach dieser Versammlung nicht zu Ende sein, denn nach den neuen Skizzen soll das Haus an der gleichen Stelle errichtet werden, nur etwas niedriger und kürzer.

Das sei, so Hans-Heinrich Hüttmann, keine Lösung: »Der Bau gehört dort einfach nicht hin!«

Das Ekensunder Gotteshaus ist die einzige dänische Kirche in neugotischem Stil. Sie wurde nach Plänen des einheimischen Architekten Richard Dethlefsen errichtet und 1909 eingeweiht.

Auf einer Erinnerungstafel neben dem Eingang heißt es: »R. Dethlefsen hat mich erdacht. Für Ekensund bin ich vollbracht.«

Der am 24. August 1864 in Ekensund geborene Dethlefsen hatte nach seinem Studium zunächst in Schleswig gearbeitet und wurde später Professor in Königsberg, wo er 1944 starb. Er war Oberbaurat, Dombaumeister und Mitglied der preußischen Akademie des Bauwesens, der in Königsberg den berühmten Dom umgebaut und in Ostpreußen das erste deutsche Freilichtmuseum errichtet hatte.

Ein zu seiner Zeit hochangesehener Fachmann, der sich, so Hans-Heinrich Hüttmann, angesichts der Ekensunder Gemeindehauspläne entsetzt im Grabe umdrehen und nur noch rotieren würde.

Også Fredningsmyndighederne og Skov og Naturstyrelsen var inde i billedet, så planerne måtte enten droppes eller ændres. Man forsøgte sig med en lidt mindre udgave, men heller ikke denne løsning vakte jubel, så hele projektet blev sat i bero. Dog var menighedsrådet indstillet på at der skulle findes en løsning, fordi der ikke var plads nok i det nuværende sakristi. Man kunne simpelthen ikke byde de mennesker der arbejdede for kirken disse forhold.

Prt. nr. 119. Egersund kirke - udvidelse af sakristi
J.nr.: 02.01 G01
ÅBEN SAG
Sagsfremstilling:
Egersund Menighedsråd v/Lisa Iversen fremsender et projekt vedrørende forlængelse af kirkens sakristi.
Da det er en forlængelse af det nuværende sakristi, vil det ikke dække mere for kirken end det nuværende gør. Samtidig holder det sig lidt inden for kirkens østvæg og der er ingen vinduer mod øst, så vi mener at have taget højde for afstand til skel og til de krav, som byens borgere stillede på borgermødet den 1.12.1998 i forbindelse med det tidligere ansøgte projekt.
Der ønskes en drøftelse om hvorvidt det nye projekt er lokalplanpligtigt.
Kopi af projekt er medudsendt
Beslutning i Erhvervs- og miljøudvalget den 07-09-1999
Fraværende: ingen
Projektet er ikke lokalplanpligtigt.
Projektet godkendes.

I september 99 kom der et nyt og anderledes forslag på bordet, sakristiet var nu skrumpet ind til 35 mm², dog skulle det stadig ligge samme sted. Dette forslag betød at sakristiet kun blev bygget større i længden ud mod fjorden, og ikke i bredden, ikke den ideelle løsning for menighedsrådet, men de kunne leve med den.

Den nye tilbygning var nu så lille en ændring, at det ikke engang skulle med i en ny lokalplan, og det betød også at der nu heller ikke var nogen klagemulighed. Derfor blev sakristiet bygget året efter, og den 7 oktober 2001 blev bygningen officielt indviet.

Foto fra den officielle indvielse af sakristiet 7 oktober 2001

Fra venstre:
Sognepræst Hans Ove Fønsbo, Egersund
Sognepræst Inge Juhler Bergeon, Broager
Provst Lorenz P. Christensen

I 90'erne gennemgik kirken forskellige restaureringer, bl.a fik kirken i 1997 et helt nyt tag, og i 1999 gennemgik det indvendige en så stor gennemgribende restaurering, at kirken var lukket i en periode. Der blev arrangeret gratis transport til kirken i Broager, hvor alle kirkelige handlinger foregik mens restaureringen stod på.

Da David Kessel havde opsagt sin stilling i 2008, for at flytte til et andet sogn, kom der et forslag fra provstiet, om sammenlægning af præstestillingerne i Egersund og Broager. Der blev holdt mange møder, og på et af de møder kom menighedsrådet i Broager med det forslag, at også menighedsrådene for Egersund og Broager skulle sammenlægges.

Det stødte på en meget voldsom modstand fra menighedsrådet i Egersund, for nu havde de kæmpet siden 1959 om at blive et "uafhængigt" sogn. Derfor blev planerne ikke til noget.

Egersund ville være sig selv, og det lykkedes også, og den sognepræst der derefter blev indsat i Egersund, blev den første sognepræst i 49 år, der ikke også skulle være hjælpepræst i Broager.

Provst Anne Margrethe Hvas indsætter Egersunds første "uafhængige" præst

Stillingen blev oprettet som en 60% stilling. D.v.s. at præsten kun var ansat i 60% af en normal stilling. De 60% blev udregnet efter antal medlemmer af folkekirken i sognet.

Det siger de i hvert fald, men der findes faktisk flere sogne i Danmark, med samme eller mindre antal medlemmer af folkekirken, der har en højere nomineret præstestilling.

Der blev indgået en aftale med Rinkenæs sogn, om samarbejde vedr. kirkelige handlinger, så præsterne i de to sogne kunne afløse hinanden.

Der blev ikke indgået nogen aftaler med Broager sogn.

Det er meget tankevækkende, at nu da menighedsrådet i Egersund er gået i opløsning, og derfor ikke beslutningsdygtigt og som konsekvens deraf, midlertidig skulle sammenlægges med et nabosogn, at det igen blev Broager. (læs om kirkestriden)

De nabosogne, der for Egersund kunne være interessant som midlertidig samarbejdspartner, er end ikke blevet kontaktet, men man har udelukkende gået efter Broager.

Man modarbejder ikke øvrigheden ustraffet.

Der er fortsat kirkeligt samarbejde med Rinkenæs.

Kirkestriden kort.

Ved opstillingsmødet til menighedsrådsvalget i 2008, kom der kun lige akkurat så mange, at der var personer nok til et menighedsråd og suppleanter. Det skyldtes helt sikkert den manglende interesse for menighedsråds arbejdet. Derfor blev der ikke udskrevet valg, men afholdt et såkaldt fredsvalg, d.v.s at de mennesker der var til stede, og gerne ville vælges, automatisk blev valgt.

Der var to nye, tilflyttere, der på denne måde blev valgt ind, og de fandt hurtigt ud af at de sammen med to "gamle" menighedsrådsmedlemmer havde et flertal, og derfor kunne "regere" uden at tage hensyn til andre. Det gjorde de i en sådan grad, at det blev for meget for præsten, der, for at undgå konflikter, valgte at sige sit job op. Da det kom frem i byen, at der var så store problemer i menighedsrådet, at præsten havde sagt op, kom der en voldsom protest, man ville simpelthen ikke finde sig i at menighedsrådet ikke kunne samarbejde med præsten og at præsten, der var meget populær, derfor havde valgt at sige op.

Der blev ophængt plakater i byen, der opfordrede folk til at møde op til næste menighedsrådsmøde for at protestere.

Der kom så mange at man var nød til at hente flere stole på skolen, for at alle folk kunne sidde ned. Ved dette møde kom det frem, at provsten havde pålagt menighedsrådet at lyve om årsagen til præstens opsigelse, og det gjorde folk endnu mere rasende. De forsøgte at få hele menighedsrådet til at gå af, men de 4 ville under ingen omstændigheder træde tilbage, og de havde biskoppen og hans jurists velsignelse til at blive, da de var lovligt valgt. Der blev startet en underskriftsindsamling over 4 dage, for at vise at der stod mange bag ønsket om at menighedsrådet skulle trække sig, så der kunne vælges et menighedsråd der var repræsentativt for sognet. Resultatet at denne underskriftsindsamling blev, at 80 % af alle indbyggere i sognet, der var medlem af folkekirken og over 18 år, skrev under. Underskrifterne blev afleveret til biskoppen, der i stedet for at lytte til dette aktive sogn, valgte at møde op i kirken og fra prædikestolen "skælde"

egernsunderne ud. Det gjorde folk endnu mere rasende, og efter denne dag, var kirken tom.

Biskoppen valgte at sende den forhenværende, nu pensionerede provst til Egersund som midlertidig præst, han var meget populær, og det betød at kirken igen var fyldt, men det betød ikke at problemerne var løst.

Ved de efterfølgende menighedsrådsmøder kom der rigtig mange tilhørere, og det endte hver gang i ballade, da de 4 ikke ville finde sig i alle disse tavse tilhøreres protest. Det endte med at biskoppen og hans jurist var nød til at deltage i møderne for at de kunne foregå nogenlunde fredeligt, men ikke engang det hjalp. Formanden, kassereren og et menigt medlem, foruden samtlige suppleanterne og kirkesangeren havde trukket sig i sympati med præsten, Konflikten var nu så voldsom, at det gav genlyd i hele Danmark, og alle landets aviser skrev om det, og der blev skrevet mange læserbreve i de lokale aviser. Også fjernsynet reporterede om konflikten.

Folk var simpelthen så rasende på de 4 fra menighedsrådet, provsten og biskoppen, at mange ville melde sig ud af folkekirken. Der blev, på initiativ fra de medlemmer af menighedsrådet, der havde forladt rådet i sympati med præsten, oprettet en borgergruppe, der skulle kæmpe for at få hele menighedsrådet til at trække sig. Borgergruppen bestod af 25 medlemmer, ligeligt fordelt på kvinder og mænd, og i alderen 20 til 80 år. Denne borgergruppe repræsenterede de mange der havde skrevet under på protesten. Det lykkedes næsten at få menighedsrådet til at række sig, idet der til sidst kun var 3 medlem tilbage. Alle andre havde trukket sig. Menighedsrådet blev midlertidigt sammenlagt med nabosognet, da det ikke længere var beslutningsdygtigt. Der blev lavet en kontrakt, der gik ud på at nabosognet og Egersund menighedsråd skulle sammenlægges indtil næste menighedsrådsvalg, så skulle Egersund igen have deres eget menighedsråd, og den første opgave dette nye råd får, er at vælge en præst. Ikke engang det kunne berolige menigheden, og folk fortsatte med at møde op til menighedsrådsmøderne, for at vise deres utilfredshed, den eneste forskel er at det nu foregik i nabosognet.

Sognepræst har sagt sin stilling op

Af Gunnar Hultesen

med bøjede hoveder og tristhed.

Ansatte i Egersund Kirke overvejer at følge præsten

KIRKESTRID: Medarbejdere i Egersund Kirke vil måske følge præsten ud af kirken.

protest mod det, hun og andre i sognekollegiet kalder uden hensigtsmæssigt. Og i sympati med sognepræsten Birgitte Christensen, der har sagt sin stilling op, og at sognet har sagt sin stilling op, og at sognet har sagt sin stilling op, og at sognet har sagt sin stilling op.

Præsten flygter fra Egersund Kirke

Af Holger Jessen

EGERSUND: Sognepræst Birgitte Christensen forlader efter blot et halvt år Egersund Kirke.

Egersund bakker sin præst op

Sognepræst Birgitte Christensens opsigelse har

medlemmer af menighedsrådet, der er blevet kaldt til møde onsdag i præstecården. - En fløj i menigheden, der er blevet kaldt til møde onsdag i præstecården. - En fløj i menigheden, der er blevet kaldt til møde onsdag i præstecården.

Sognebørn kræver nyt menighedsråd

KIRKESTRID: En gruppe borgere samler nu underskrifter sammen for at kræve, at de fire tilbageværende lovligt valgte medlemmer af menighedsrådet trækker sig.

Menighedsråd er i opløsning

Af Holger Jessen

EGERSUND

KIRKESTRID ENDT MED KAOS: EGERNSUND REELT UDEN MENIGHEDSRÅD

Borgergruppe satser på kirkeligt comeback

UDTRÆDEN: Det gamle Egersund menighedsråd er efterhånden indskrænket til at være et rådgivende organ. - En fløj i menigheden, der er blevet kaldt til møde onsdag i præstecården. - En fløj i menigheden, der er blevet kaldt til møde onsdag i præstecården.

Borgergruppen får øget indflydelse på kirkelivet

SOGNERÅD: Det faldne menighedsråd for sognene i Broager og Egersund har

Egersund Skole. Han og det øvrige menighedsråd i Broager har sagt ja til en samarbejdsaftale med det lokale kirkeråd i Egersund.

UDVALGET: Udvalget for Egersund Kirke.

Kirkens 100 års jubilæum

Tirsdag d. 22 september 2009 var det 100 år siden kirken blev indviet.

Det var nu op til den sørgelige rest af menighedsrådet om og hvordan jubilæet skulle fejres. Men på grund af kirkestriden havde menighedsrådet besluttet ikke at lave noget på jubilæumsdagen. Derfor overtog en gruppe borgere, og arrangerede en fest der blev et sandt tilløbsstykke. Da det ikke var muligt for at få økonomisk støtte fra menighedsrådet, på trods af at der før menighedsrådet gik i opløsning, var afsat penge til jubilæet, blev festen afholdt som et sammenskudsgilde. Byens håndværkere, handlende, foreninger og privatpersoner sponsorerede penge, pølser, kaffe, kager og meget mere, der blev opsat telte på P. pladsen ved kirken og frivillig arbejdskraft havde arbejdet mange dage for at arrangere det hele. På jubilæumsdagen blev man budt velkommen af Gråsten Blæsergruppe der spillede udenfor kirken, Der var faneindmarch med byens foreninger og frivillige brandværn, Sønderborg Mandskor sang præludium, og der var underholdning med unge musikere og sangere. Alle optrådte gratis.

Sylvia Laue, Lorenz Christensen, Birgitte Christensen

Den forhenværende sognepræst (Birgitte Christensen) var vendt tilbage til kirken og foretog sammen med sognepræsten for den tyske menighed (Sylvia Laue) Trosbekendelsen og Velsignelsen, og den tidligere provst (Lorenz P. Christensen) holdt jubilæumsprædiken. Det er nok første gang i kirkens historie at en prædiken blev afløst af et stormende bifald. Også den tidligere kirkesanger (Christian Vestergaard) var vendt tilbage denne dag for at bede indgangsbede og synge for, og der blev både sunget danske og tyske salmer.

De eneste der ikke var til stede ved jubilæumsfesten var menighedsrådet, provsten og biskoppen. Efter denne festlige Gudstjeneste gik man, ledsaget af musik fra Gråsten Blæsergruppe, over i teltet hvor der var gratis grillpølser, kaffe og kager, som et team af frivillige havde brugt mange timer på at forberede. Her var der et kort foredrag om kirkens historie, fællessang og underholdning med Sønderborg Mandskor der sang fornøjelige sange. Da festen sluttede, gik et team af frivillige i gang med oprydningen, og i løbet af et par timer var pladsen ryddet. Det blev en fest som vil gå over i historien.

Det sammenhold der opstod i forbindelse med kirkestriden og jubilæet viser helt klart:

Det kan godt være at folk i Egersund har et pragmatisk forhold til kirken, men man tager meget fejl i at tro, at de er ligeglade med den, eller som mange med stolthed sagde i forbindelse med jubilæet: "Det er vores kirke, vi har selv bygget den, og der er ingen der kan knægte en egersunder"

100 års jubilæum fejres trods strid i menigheden

FESTGUDSTJENESTE: Egersund Kirkes 100 år vil blive festligholdt af Borgergruppen, for selv om menighedsrådet er gået i opløsning, er der grund til at samles på den runde dag, mener menigheden.

er gående over gennem landet.

Biskop: Det vil være et jubelpræstige gitter.

grund af stridig-

For ti år siden kom menighedsrådet et nyt bygning

proteægges i godt forhold i at tro.

Egersunderne fejrer deres kirke

af Lise Møller Jensen

Egersund Kirke fyldte indsdag den 22. september. Igen har kirken succes på den nye dag. Det er en stor succes for kirken, og var et godt tegn på, at kirken stadig er et vigtigt sted for mange mennesker.

Festprædiken blev holdt af tidligere sognepræst Hans Christian. Han holdt en indsigtsfuld og historisk prædiken, som blev modtaget med stor interesse af menigheden.

Festgudstjeneste blev et tilløbsstykke

EGERSUND: Når det gælder, så holder de sammen i Egersund!

Det er festlighederne omkring kirken 100 års jubilæum i sidst i uge et godt bevis på.

Det splittede menighedsråd havde ingen penge til festligheder, men så trådte lokalsamfundet i karakter og stablede en fest for kirken på benene.

Økonomisk støttet af det lokale erhvervsliv.

Og indsats blev belønnet med en stopfyldt kirke.

Sønderborg Mandskor sang prælude, den tidligere kirkesanger Christian Vestergaard var vendt tilbage til kirken for en dag, forhenværende sognepræst Birgitte Christensen var også vendt tilbage til kirken for en dag. Hun forestod Trosbekendelsen, Faderord og velsignelse sammen med den tyske præst Sylvia Laue.

Den unge guitarrikt Sebastian Holm Jespersen underholdt de 230 tilhørere, og Mette Bolsen og Emily Oldager underholdt med solosang.

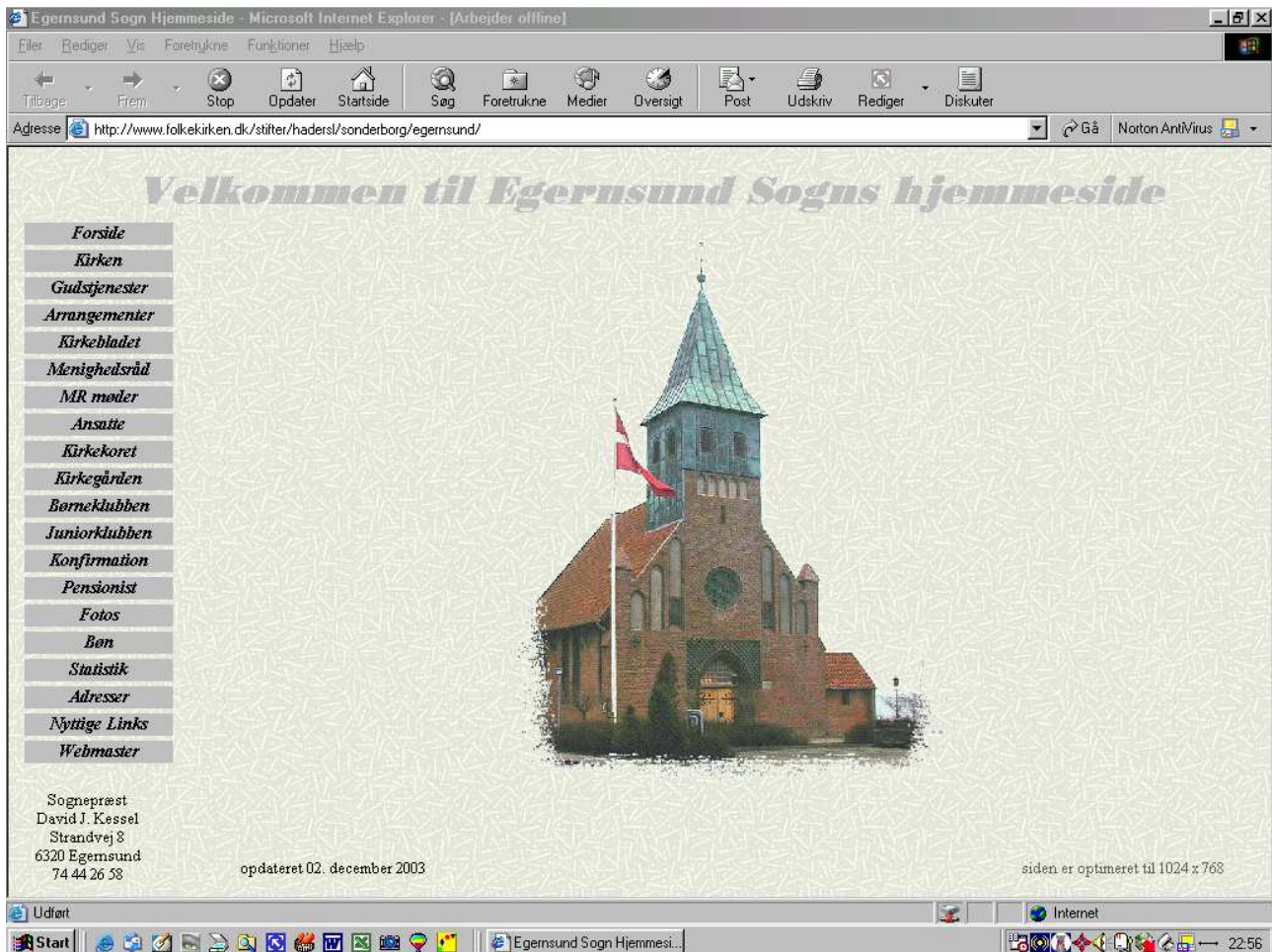
Sønderborg Mandskor sang for den fyldte kirke.

Fanen bæres ind i kirken i Egersund

Egersund kirke på Internettet

I begyndelsen af det nye århundrede besluttede menighedsrådet, at man ville med på verdens største leksikon, Internettet for at fortælle hele verdenen, og ikke mindst den lokale befolkning om Egersund kirke. Kirkeministeriet havde tilbudt samtlige sogne i Danmark, at de ville hjælpe dem på Internettet. Man kunne købe sig til en plads på Internettet på folkekirkens hjemmeside, og man kunne få det nødvendige software igennem folkekirken. Det eneste man selv skulle, var at lave hjemmesiden, og den opgave påtog kirkens organist Karsten Munk sig. Han opbyggede hjemmesiden helt fra bunden og redigerede den indtil begyndelsen af 2002. Derefter overtog undertegnede dette arbejde, og hjemmesiden fik et nyt design, og flere sider. Af praktiske grunde har man besluttet, at det er sognepræsten der "leverer" materialet til hjemmesiden. Det er dog menighedsrådet, der på deres møder beslutter, hvad der skal med. Den eneste opgave jeg har, er at lave det praktiske arbejde.

Jeg har ikke ønsket at modtage nogen form for betaling for dette arbejde..

Fordi hjemmesiden ligger på folkekirkens hjemmesider, er adressen på kirkens hjemmeside: www.folkekirken.dk/stifter/hadersl/sonderborg/egersund/

En sådan adresse er der alligevel ingen der husker, så derfor blev der oprettet genveje:

www.egersund.folkekirken.dk.

www.kirken.egersund.dk

Disse adresser kan man huske, og de fortæller hvad det er det drejer sig om, og hvor det er.

Hjemmesiden bliver meget brugt, men min beskedenhed forbyder mig at fortælle hvor meget den bliver rost, både for design og indhold, både af menigmand og professionelle.

Oversigt over hjemmesidens indhold

Kirken

Kirkens historie i den korte version

Gudstjenester

Her kan du se hvornår der er gudstjeneste, og du kan læse sidste uges prædiken

Arrangementer

En oversigt over kirkens arrangementer ud over gudstjenesten

Kirkebladet

Her kan du læse kirkebladet, den samme som udsendes via den lokale avis

Menighedsråd

Her kan du se hvem der er i menighedsrådet, med foto og adresse

Mr møder

Her kan du se hvornår der er menighedsrådsmøder, og læse et kort referat fra sidste møde

Ansatte

Her kan du se hvem der er ansat i sognet, med foto og adresse

Kirkekoret

Her kan du læse alt om kirkekoret, se fotos m.m.

Kirkegården

En beskrivelse af kirkegården, ansatte med foto og adresse, og kirkegårdsreglementet

Børneklubben

Her kan du læse alt om børneklubben, for de 4 til 7 årige

Juniorklubben

Her kan du læse alt om juniorklubben, kirkens tilbud til unge

Konfirmation

Her kan se hvornår der er konfirmation, og se billeder fra sidste konfirmation

Pensionist

Her kan du læse om tilbud til pensionister

Fotos

Fotos fra forskellige nyere begivenheder i kirken

Bøn

Her kan du læse Fadervor og Trodsbekendelsen

Statistik

En liste over døbte, konfirmerede, viede og begravelser siden 1959

Adresser

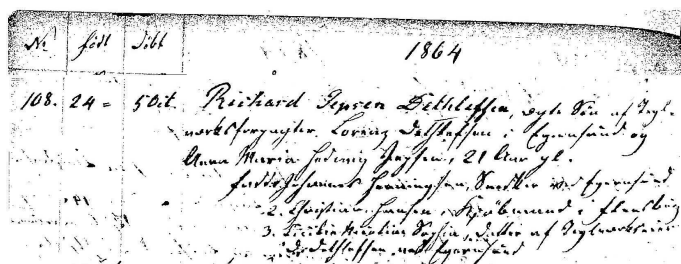
En liste over nyttige adresser

Links

En liste over nyttige links

Richard Jepsen Dethlefsen

Egernsund Kirkes arkitekt

Richard Jepsen Dethlefsen blev født d. 24 september 1864 i Egernsund, på Grøndlands Teglværk.

Hans far hed Lorentz Dethlefsen, og hans mor hed Anna Marie Hedevig Margrethe

Jepsen, (derfor har Richard mellemnavnet Jepsen, - efter moderen.)

Han blev døbt d. 5 oktober 1864 i Broager kirke, og

den 17 februar 1894 blev han gift med Emma Lauckner, født d. 11 februar 1869 i Braunschweig

De fik to børn, Guntwig (22/10-95) og Ingeborg Elfriede Christine (29/11-97)

Slægten Dethlefsen ejede fire teglværker (Hølle, Brille, Island og Grøndland)

Richard Dethlefsen voksede op i Egernsund i en tid hvor teglværkerne var i stor fremgang.

Han fik en god uddannelse, han valgte at studere arkitektur og kunsthistorie, og det førte til en usædvanlig flot karriere.

Bl.a. kan nævnes:

Ansæt ved den preussiske stat som bygningsingeniør,

Professor dr. phil. h.c. ved universitetet i Königsberg

Udnævnt til konservator for Øst-preusen,

Domkirkebygmester

Byggede og ledede frilandsmuseet i Königsberg

Hans stor interesse for kirker og den kristne tro, havde han med hjemmefra. Hans morfar, Peter

Richard Jepsen, var således præst ved kirken i Bedsted, nær Løgumkloster. Før hans arbejde i

Østpreusen ledede han reparationsarbejdet ved flere kirker i Slesvig Holstein, bl.a. kirken i Mølln.

Det største arbejde var med at ombygge domkirken i Königsberg i årene 1902 - 1907.

Selvom hans virke var langt fra sin hjemegn beholdt han kærligheden til den. Murstenene der blev brugt til ombygningen af domkirken i Königsberg blev således hentet fra teglværkerne i Egernsund.

Under dette store arbejde modnes tanken om at bygge en kirke i sin hjemby. Han udfærdige en tegning, der fik flere lighedstræk med domkirken i Königsberg, f.eks kirkeportalen.

Hans store familie i Egernsund var til stor hjælp, da planen skulle realiseres.

Kirken blev officielt indviet d. 22 september 1909

Han var også en ivrig fotograf, og har fotograferet Egernsund på kryds og tværs, og også udgivet disse fotos i flere bøger.

Richard Dethlefsen døde 27 august 1944 i Königsberg, hvor han også ligger begravet.

Sognepræster i Egersund kirke

Thomas Erik Hee Andersen

Født: 30 januar 1928 i Herlufsholm
Stud: Herlufsholm 1946
Ordineret: 13 december 1953 i Odense Domkirke
Sognepræst i Egersund: 10 september 1959
Død 1990 i Vordingborg

Niels Kristian Hansen

Født: 22 juli 1911 i Højbjerg
Stud: Rønne 1934
Ordineret 20 april 1942 i Thorsager Kirke
Sognepræst i Egersund fra 16 december 1965
Død: 16/5-1983 i Alnor

Gunnar Martin Nielsen

Født: 16 juni 1921 i Vejle
Stud: Westminster England
Ordineret 31 maj 1953 i Sct Norberts Kirke i Vejle
Sognepræst i Egersund fra 1 marts 1980

Hans Ove Fønsbo

Født: 24 maj 1934 i Thisted
Cand. Århus 1989
Ordineret 2 oktober 1990 i Haderslev Domkirke
Sognepræst i Egersund fra 1 oktober 1990
Død: 24/11-2001 i Egersund

David Johannes Kessel

Født: 17 december 1969
Cand.Theol. fra Århus Universitet aug. 2000
Ordineret 21 april 2002 i Haderslev Domkirke
Sognepræst i Egersund fra 28 april 2002

Majbritt Grund Nielsen

Født 1978
Cand Theol fra Århus Universitet
Ordineret i Haderslev Domkirke
Sognepræst i Egersund fra 14 nov 2006

Birgitte Christensen

Født: 11 september 1959
Cand. Theol fra Københavns Universitet 2004
Ordineret 15 juni 2005 i Haderslev Domkirke
Sognepræst i Egersund fra 28 september 2008

Thomas Erik Hee Andersen

Sognepræst i Egersund 1959 - 1965

Thomas Erik Hee Andersen blev født d. 30 januar 1928 i Herlufsholm. Han var ud af en præstefamilie, idet faderen, Knud Hee Andersen var stiftsprovst i Maribo. Moderen var Asta Johanne, født Mikkelsen.

Student fra Herlufsholm i 1946, og Kandidat i 1952

d.12 juli 1952 blev han gift med Marie Louise Jørgensen, datter af Fritze Caja Elisabeth og Christian Carl Jørgensen

D. 9 december 1953 blev han kaldskappelan (hjælpepræst) i St. Jørgens kirke og Sørup kirke i Svendborg. D. 13 december 1953 blev han ordineret i Odense Domkirke.

d. 17 oktober 1958 blev han hjælpepræst i Broager Vestre sogn, og fra 10 september 1959 blev han sognepræst i Egersund, og hjælpepræst i Broager. Fra 5 august 1965 var han sognepræst i Vordingborg.

Han har oversat og bearbejdet flere religiøse bøger:

Religiøse Erfaringer af Will. James 1963

Menneskelivets Mening, H. Thielicke 1962

Guds Billedbog, 1964

Et nyt liv i bjergprædikenes Lys, 1965

Bønnen der ompænder Verden, 1966

og Seksualetik af H. Thielicke 1967

Thomas Erik Hee Andersen, (af familien blot kaldet Tom) kom fra Svendborg hvor han var hjælpepræst. Da han og hans lille familie, kom til Broager som hjælpepræst, boede de først i en lille treværelses lejlighed midt i Egersund, ved siden af bager Rathje, senere flyttede de til vestre præstegård i Broager, og derfra til østre præstegård ved vejen ned til Vemmingbund. Hee Andersens første møde med Sønderjylland, var altså i Egersund, og det må have gjort positivt indtryk på ham. Om det var Tom der blev forelsket i Egersund eller omvendt, ved jeg ikke, men da Egersund i 1959 blev et selvstændigt kirkesogn, og skulle ansætte deres første sognepræst, blev det Tom som blev ansat, og endda uden at stillingen blev opslået ledig. Han blev af et enstemmigt menighedsråd, indstillet til embedet, og det var hans, hvis han ville have det. Det ville han gerne, men dog på betingelser af at boligforholdene for præstefamilien blev forbedret. Der blev besluttet at bygge en helt ny præstegård i Egersund, og indtil den stod færdig, boede familien i Østre præstegård i Broager.

Tom blev altså Egersund Sogns første sognepræst, Thomas Erik Hee Andersen blev indsat som sognepræst i Egersund kirke, på kirkens 50 års jubilæumsdag tirsdag d. 22 september 1959 kl. 19:30.

Tom blev hurtigt en vellidt mand i Egersund. Ikke kun fordi han var byens første præst, men også fordi han var utrolig engageret, både i det kirkelige arbejde, og i det sociale liv i byen, og så var han en meget munter og livsglad mand. Det kan man næsten fornemme når man kigger på billedet herover. Tom deltog også meget aktiv i planerne, da byen skulle have deres egen kirkegård. Og det var også Tom der var med til at opbygge det grundlæggende kirkelige arbejde i Egersund Sogn. D.5 august 1965 flyttede familien til Vordingborg, hvor Tom blev sognepræst.

Thomas Erik Hee Andersen døde i 1990 af en kræftsygdom kort før sit jubilæum og pension fra Vordingborg kirke.

Niels Kristian Hansen

Sognepræst i Egersund 1965 - 1979

Niels Kristian Hansen blev født d. 22 juli 1911 i Højbjerg pr. Rødkjærsbro. Han var ud af en søskendeflok på seks. Faderen hed Hans Peter Hansen (gårdejer) og moderen hed Anne Marie Kirstine Mogensen. Der var ikke andre i familien med særlig interesse for religion, så der var ikke på grund af tradition eller arv at Niels Kristian begyndte at studere teologi i 1934. Han følte det som et kald.

Han blev kandidat i første halvdel af 1942

D. 2 januar 1945 blev han gift i Jels med Kristine Magdalene Bek (født 24 april 1919)

Niels Kristians gode ven og studiekammerat, Beck var i studietiden forlovet med en veninde til Kristine. De to piger var på højskole i Haslev sammen, og det var på grund af disse fællesbekendtskaber at Niels Kristian og Kristine mødte hinanden, og det var vennen og præsten Beck der viede parret i Jels kirke d. 2 januar 1945. Denne start førte til et livsvarigt venskab imellem disse to familier, og det var også vennen, der foretog begravelsestidligheden i Egersund kirke og derefter fulgte Niels Kristian til graven d. 16 maj 1983. Det kan man da kalde et livsvarigt venskab.

Niels Kristian blev ordineret d. 20 april 1942 i Thorsager, og blev hjælpepræst i Kragelund og Funder. D. 30 november 1944 blev han sognepræst i Glyngøre og Sæby, og her var han sognepræst i 22 år. De var meget glade for at bo i Glyngøre og var meget vellidte i byen, men Kristine var sønderjyde, og hun ville gerne tilbage, og derfor valgte han at søge embedet i Egersund da det blev ledigt efter Hee Andersen. Han fik jobbet og blev indsat d 16 december 1965. Han var indtil 1970 også hjælpepræst i Broager, med de sidste 9 år arbejdede han kun som sognepræst i Egersund. Menighedsrådet havde søgt kirkeministeriet om at sognepræsten i Egersund kunne blive fritaget for også at skulle være hjælpepræst i Broager. (de fik kongens tilladelse d. 18 november 1970) De faldt meget hurtigt til i byen, også selvom det sønderjyske sprog i begyndelsen ikke var helt uden problemer for Niels Kristian. Han blev hurtigt vellidt, og det skyldtes bl.a at han var meget ”synlig” i bybilledet. Man kunne finde ham alle steder hvor også alle andre mødtes, og ikke mindst på fodboldbanen søndag eftermiddag, når de lokale helte spillede kamp. Også på plejehjemmet kom han gerne uopfordret på besøg, og han besøgte altid sine bysbørn hvis de var indlagt på hospitalet. Han glemte ingen. Og så formåede han at fylde både konfirmandstuen og de private stuer til kirkelige arrangementer, og der kan sidde mange. Det var lidt imponerende, og det viser i virkeligheden hvor vellidt han egentlig var.

D. 31 oktober 1979 blev han pensioneret, og flyttede til et nybygget hus i Alnor, kun 1 km fra Egersund, men beholdt forbindelsen til byen. Der boede de indtil Niels Kristian d. 16 maj 1983 kom tilbage til byen, til hans sidste hvilested - på kirkegården i Egersund

Gunnar Martin Nielsen

Sognepræst i Egersund 1980 - 1990

Gunnar Martin Nielsen blev født d. 16 juni 1921 i Vejle. Faderen hed Jørgen Peter Andreas Nielsen (motorforhandler) og moderen hed Ebba Minna Iversen.

Gunnar Martin Nielsen arbejdede som journalist i Vejle i 1939 – 1943, og var på Askov Højskole i 1940-1943. Han studerede sprog i København i 1943-1945. og vendte derefter tilbage til Vejle som journalist ved Vejle Amts Folkeblad hvor han var indtil 1947. Derefter begyndte han på sin uddannelse til katolsk præst. Han studerede i Westminster i England, og blev færdig i 1953.

Den 31 maj 1953 blev han ordineret i Sct. Norberts Kirke i Vejle, og blev så præst ved Sct Knuds Kirke i Kongens Lyngby hvor han var indtil 1963. I perioden 1956 til 1963 var han desuden leder af brevskolens Katolsk Orientering, og redaktør af Katolsk Ugeblad, og Katolsk Pressetjeneste. D. 9 august 1963 blev han gift med socialrådgiver Bitten Krogh, datter af amtsskatterådsformand Hans Christian Krogh og Karen Frederikke Madsen. I 1963-64 var han lærer ved Ry Højskole, og derefter blev han redaktør af Uddelerbladet i Århus. Familien rejste i 1969 til Kenya hvor han var undervisningsrådgiver i 5 år. I 1975 tog han en supplerende teologisk prøve, hvorefter han blev sognepræst i Vester Sottrup.

Den 1 marts 1980 kom familien til Egersund, hvor han blev sognepræst,. Her var det specielt de ældre borgere og konfirmanderne der havde hans store kærlighed. Der var en fast kerne af ældre borgere som samledes omkring kirken, og dem holdt han meget af, men som han selv siger ”det faldt desværre i min lod, at følge disse kære mennesker til kirkegården”. Han forsøgte sig gennem årene med en del arrangementer ud over de kirkelige, men det gav ikke rigtig nogen respons, så de blev droppet igen. Så det var konfirmanderne og de ældre han tog med sig i tankerne, da han rejste herfra den 30 april 1990. Familien flyttede til Århus, hvor de stadig bor.

Det er for øvrigt Gunnar Martin Nielsen der har skrevet den lille folder der ligger i kirken, en beskrivelse af Egersund Kirke. Den blev udgivet i anledning af kirkens 75 års jubilæum.

Gunnar Martin Nielsen har skrevet en del bøger igennem årene. Mange af disse bøger bruges i dag til undervisning, og det er også blevet til nogle romaner og digtsamlinger.

Han har bl.a skrevet:

Anton Berntsen og hans jyske digtning, 1940

Vi blev katolikker, 1958

Sursum Corda, 1959

Møde med store religioner, 1965

Med romersk flip, 1974

Meditation med åbne øjne, 1985

Flygtning mellem danskere, 1986

Nyreligiøse bevægelser, 1988

Tror på ... , 1988

Nyreligiøse ideer, 1991

Broder Æsel, roman, 1996

Feberbugten, roman, 1998

Angelico i Cortana, digte, 2002

Derudover er der også blevet til diverse artikler i dagblade, ugeblade og tidsskrifter.

Ud over arbejdet som præst er det skriveriet og bøgerne der har Gunnars store interesse. og han er stadig meget optaget af at skrive.

Hans Ove Fønsbo

Sognepræst i Egersund 1990 - 2001

Hans Ove Fønsbo blev født d. 24 maj 1934 i Thisted, hvor han voksede op sammen med sine 3 brødre og 1 søster. Efter realeksamen gennemførte han 4 års læretid som kontorassistent. Han var meget aktiv i FDF, og allerede som 20-årig arrangerede han ture til bl.a. England for de 15-16 årige drenge. Efter endt tjenestetid ved livgarden, blev han ansat i KFUM's soldatermission, og allerede som 24-årig blev han leder af orlogshjemmet på flådestationen Holmen i København. Senere har han også været i soldaterhjemmet i Sønderborg og Værløse. Efter 8 år indenfor soldaterhjemsarbejdet, blev han ansat som overinspektør ved Det Danske Rengøringselskab, deraf en del år i Stockholm. I 1976 begyndte han det teologiske studium på Århus Universitet. For at klare det økonomisk, havde han fuldtidsarbejde ved siden af, først som natportier og senere som taxachauffør. Efter et par år som bedemand blev han i 1983 ansat som kordegn ved Tilst og Kasted kirker, hvor han også var fast vikar for sognets to præster ved konfirmandundervisningen. I hele

studietiden beskæftigede han sig også med organiseret ungdomsarbejde bl.a. i Århus, hvor han, foruden at han redigerede ungdomsklubbens medlemsblad, også sammen med det øvrige personale, arrangerede ture til England, Norge, Holland og Frankrig

Gennem 8 år var han medarbejder i Gellerup-parkens Nødtjeneste, et arbejde som på mange måder kan sammenlignes med Skt. Nicolai Tjenesten, men som primært henvendte sig til det socialt belastede lokalområde.

På de vilkår tog det ham 13 år at færdiggøre uddannelsen. Da han endelig blev færdig, tog han til Marokko, Tyrkiet og Ægypten, ikke på ferie, men for at møde mennesker og meninger, og det lærte han meget af.

Hans Ove blev ordineret i Haderslev Domkirke d. 2 oktober 1990, og blev derefter indsat i sit første og eneste embede – som sognepræst i Egersund.

Hans Ove blev en meget populær og afholdt præst i Egersund. Det skyldtes ikke mindst hans lune gemyt, hans humor og hans rolige væsen. I 1995 var han "Kong Neptun" ved byfesten. Det gik ud på at en "kendt" skulle sidde i en gyngen over en stor balje fyldt med vand. De besøgende kunne så mod betaling, med en fodbold skyde efter en skive, og hvis man ramte rigtigt, så udløste en mekanisme, at gyngen med Hans Ove faldt i vandet. Det var en sjov oplevelse, ikke mindst for konfirmanderne, for hvis de ikke ramte, blev de selvfølgelig udsat for Hans Oves milde og høje

latter. Hvis man kendte Hans Ove, vidste man godt, at han selvfølgelig ikke gjorde det, uden at der blev gjort gengæld, for som han sagde: ”hvis jeg skal komme på jeres festplads, så skal i komme i min kirke”, og derfor blev det indført at alle fremtidige byfester, skulle starte med en gudstjeneste onsdag aften. Sådan var Hans Ove.

Han holdt meget af familiegudstjenesterne, de var anderledes end de normale gudstjenester. Til disse gudstjenester havde han selv lavet store flotte plancher, der på en let og forståelig måde forklarede et bibelsk tema. Han var heller ikke på prædikestolen ved disse gudstjenester, men nede blandt folk, og helst med en flok børn siddende på gulvet omkring sig, og han kunne også finde på at stille sodavand på døbefonden klar til udskænkning ved fastelavnsgudstjenesterne. Kedelig var han ikke.

Det var også Hans Ove der fik ændret ”praksis” ved valg til menighedsrådene, han sørgede for selv at finde personer, der ville lade sig opstille på en upolitisk liste, Hans Ove ville ikke have politik indblandet i menighedsrådsarbejdet, og planen lykkedes, lige siden har menighedsrådet været upolitisk.

Hans Ove arrangerede også sammenkomster og udflugter for de ældre, og der var tit pensionistsammenkomst i præstegården, hvor der blev drukket meget kaffe og fortalt mange morsomme historier. Og det var ikke om religion det hele.

Han havde et særligt forhold til konfirmanderne, han kunne få dem til at lytte, og blev der for meget uro, behøvede han kun et blik over brillerne, for at få gemytterne til at falde til ro igen, for Hans Ove blev sandelig også respekteret. Han indførte også at ”blå mandag” skulle erstattes af en ferietur til Prag. Disse rejser blev meget populære. Selv det sidste hold konfirmander han havde, planlagde han denne rejse for, til sidste og mindste detalje, og det sidste hold blev sendt af sted i bus efter hans død. Det havde han sørget for.

Hans Ove komponerede også Egersundsangen: ”*Kom og lyt når fjordens vand*” og han lavede selv både melodi og tekst. Denne sang bruges stadig ved forskellige komsammen.

Hans Ove var dybt forankret i sin tro, og han formåede at passe sit embede på trods af en alvorlig kræftsygdom. Han var at finde i sin kirke, på trods af kvalme, kemoterapi og hårtab.

Han var aktiv indtil en månedstid før sin død. Hans Ove havde selv taget sig af alle de praktiske ting vedrørende sin begravelse, han havde planlagt alt, og selv udsøgt stedet, hvor han skulle begraves.

Hans Ove døde 24 november 2001 – 67 år gammel.

Han blev begravet på Egersund kirkegård, og på hans gravsten står hans ”valgsprog”

”*jeg ved at min genløser lever*”

I 1995 var han "Kong Neptun" ved byfesten. Det gik ud på at en "kendt" skulle sidde i en gynge over en stor balje fyldt med vand.

De besøgende kunne så mod betaling, med en fodbold skyde efter en skive, og hvis man ramte rigtigt, så udløste en mekanisme, at gyngen med Hans Ove faldt i vandet.

Det var en sjov oplevelse, ikke mindst for konfirmanderne, for hvis de ikke ramte, blev de selvfølgelig udsat for Hans Oves milde og høje latter

Kom og lyt når fjordens vand

tekst og musik: H. O. Fønso

The image shows a musical score for the song 'Kom og lyt når fjordens vand'. It consists of four staves of music in G major (one sharp). The lyrics are written below the notes. The first line of music is marked 'hof' at the end. The lyrics are: 'Kom og lyt når fjor-dens vand le-ger gen-nem stran-dens sand og den kå-de kvid-røns kor be-bu-der gry. Kom og se når so-lens glød ma-ler af-ten-him-len rød og de se-ne fug-le sø-ger sig et ly. Hvil-ken fryd. Hvil-ken pry-d. Hvil-ken duft hvil-ken luft hvil-ken lyd. Ind-ånd glæ-de hvert se-kund og be-svar mit smil den stund hvor vi mø-des du og jeg i E-ger-nund.'

Kom og lyt når fjordens vand
leger gennem strandens sand,
og den kåde kvidrens kor bebuder gry.
Kom og se når solens glød
maler aftenhimlen rød
og de sene fugle søger sig et ly.
Hvilken fryd. Hvilken pryd.
Hvilken duft, hvilken luft, hvilken lyd.
Indånd glæde hvert sekund
og besvar mit smil den stund
hvor vi mødes, du og jeg, i Egersund.

Lyt når kirkens klokkeslag
hilser på den nye dag,
lyt når klokken ringer aftensolen ned.
Se når solens lyse skin
sender strejf i stuen ind,
se når månen sejler rundt og bleg af sted.
Hvilken fryd. Hvilken pryd.
Hvilken duft, hvilken luft, hvilken lyd.
Indånd glæde hvert sekund
og besvar mit smil den stund
hvor vi mødes, du og jeg, i Egersund.

Gå en tur ved alfarvej
og betragt ved havnens kaj
disse hvide sejl, som vinden griber i.
Gå blandt skovens gran og fyr,
se dens hær af vævre dyr
glæd dig ved hver lille blomst, hver snoet sti
Hvilken fryd. Hvilken pryd.
Hvilken duft, hvilken luft, hvilken lyd.
Indånd glæde hvert sekund
og besvar mit smil den stund
hvor vi mødes, du og jeg, i Egersund.

Syng med efterårets vind
når den stryger mod din kind
og når byger flyger over land og vand.
Smil når sneen hvirvler hvidt
mens hver lyd af dine skridt
som en sagte vinterhvisken høres kan
Hvilken fryd. Hvilken pryd.
Hvilken duft, hvilken luft, hvilken lyd.
Indånd glæde hvert sekund
og besvar mit smil den stund
hvor vi mødes, du og jeg, i Egersund.

Bøj dig ned og se de små
blomster og de spæde strå
som fortæller, at et forår er på vej.
Kast et blik på himlens tag
på en solfyldt sommerdag
svøb dit sind i sol, lad varmen fylde dig
Hvilken fryd. Hvilken pryd.
Hvilken duft, hvilken luft, hvilken lyd.
Indånd glæde hvert sekund
og besvar mit smil den stund
hvor vi mødes, du og jeg, i Egersund.

David Johannes Kessel

Sognepræst i Egersund 2002 - 2008

Jeg blev født den 17.12.1969 i Bonn som tredje barn af Minje Kessel, født Tuegel, og Wolfgang Kessel. Jeg har to store og en lille søster, dvs. jeg er opvokset i en kvindelig domineret familie.

I 1990 tog jeg studentereksamen fra Freie Waldorfschule i Bonn, og efter et år som militærmusiker (værnepligt) begyndte jeg at læse teologi på universitetet i Bonn.

Efter grunduddannelsen flyttede jeg til Goettingen for at læse videre i to år. Under et besøg i Århus, hvor min lillesøster læste, lærte jeg min kone Caroline at kende. Vi blev kærestere, og for at gøre afstanden mellem os mindre, læste jeg de sidste to år i Kiel, til sidst allerede boende i Århus.

Jeg afsluttede min uddannelse den 09.09.1999 med eksamen fra "Evangelische Kirche im Rheinland".

Et år senere blev min uddannelse godkendt som svarende til en dansk cand. theol. ved Århus Universitet.

Inden jeg følte mig parat til at gå på Pastoralseminariet arbejdede jeg som korsanger i Viby Kirke (i Århus) og

tog en voksenpædagogisk grunduddannelse.

August til december 2001 gik jeg på pastoralseminariet.

Fra den 15. april 2002 blev jeg ansat som sognepræst i Egersund og Broager, ordineret i Haderslev domkirke den 21. april, indsat i Egersund den 28. april og i Broager den 07. maj.

Jeg er gift med Caroline Iben Karby Kessel, født Karby, datter af Erik Karby og Karin Lykke Nielsen.

Vi har to børn på hhv. 5 og 4 år.

Udover en onkel til min mor, der har været biskop i Hamborg, er der ingen teologer eller præster i familien. Men der har altid været engagement for og i kirken i min barndom. Jeg begyndte at læse teologi, fordi jeg var interesseret i faget. Først i løbet af uddannelsen voksede ønsket om at blive præst og få muligheden for at give noget af det videre, som jeg har lært.

Både jeg og min familie har oplevet det som utrolig dejligt, at komme til Egersund. På grund af mit arbejde var det ikke svært, at lære menneskerne at kende. Efterhånden går det også lidt bedre med at forstå sønderjysk. Men måske er menigheden også lidt mere villig til at tale tydeligt, når man ved, at præsten er "første generations indvandrer".

David Johannes Kessel

David var på barselsorlov med efterfølgende sygeorlov fra 2006-2008. I denne periode var Majbritt Grund Nielsen og Birgitte Christensen vikarierende sognepræst i Egersund.

Majbritt Grund Nielsensen

Sognepræst i Egersund 2006 - 2007

Født 1978, Student fra Silkeborg Amts-Gymnasium og Cand. Theol fra Århus Universitet, Ordineret i Haderslev Domkirke, og indsat som sognepræst i Egersund d. 14 november 2006.

Majbritt var vikarierende sognepræst i Egersund, da David Kessel var på barselsorlov, men ca. 1½ måned før vikariatet udløb, fik hun tilbudt et eftertragtet job i udlandet, og det valgte hun forståeligt nok at tage. Et job hvor hun skulle arbejde sammen det hun allerhelst ville, med unge mennesker. Hun forlod os d. 14 maj 2007.

I den korte tid hun var i Egersund, blev hun meget populær, på grund af sit utrolige engagement i byen, sit venlige væsen og sin udstråling. Hun holdt meget af sine konfirmander, og besøgte dem også hjemme, og afholdt særlige Gudstjenester for og med konfirmanderne.

Majbritt var også med i en udsendelsesserie i fjernsynet ”På Herrens Mark”, en udsendelse i 4 dele, der omhandlede 4 nyuddannede præster. En portrætserie om de udfordringer man kommer ud for som nyuddannet præst. Her vises hvordan Majbritt klarer udfordringerne, både til begravelser og konfirmandtgudstjenesterne. Vi møder hende, da hun besøger konfirmanderne og deres forældre, Vi møder hende til en Gudstjeneste, hvor hun formår at engagere konfirmanderne, så de bliver en del af Gudstjenesten, således er det også konfirmanderne der på skift læser bibelteksterne, det er en konfirmand der holder prædiken fra prædikestolen, og det er konfirmanderne der hjælper med at uddele nadverbrød. Det er fra denne Gudstjeneste billedet er fra.

Birgitte Christensen

Sognepræst i Egersund 2008 - 2009

Jeg er født og opvokset i Nybøl, hvor min familie i flere generationer stod for den lokale andel.

Efter studentereksamen fra Sønderborg Statsskole i 1978 rejste jeg hurtigt til udlandet. I syv år har jeg således boet i forskellige europæiske lande. Jeg har her arbejdet som au pair, servitrice, tjener, butler og kok.

I 1985 blev jeg optaget på den danske filmskole i København for fire år senere at være færdiguddannet som filminstruktør.

Der fulgte nogle magre år med småjobs på film og tv, før jeg besluttede mig for at læse teologi, først ved Århus, siden ved Københavns universitet. I 2003 var jeg endelig kandidat, og i 2005 blev jeg ordineret i Haderslev Domkirke.

Som præst har jeg vikarieret i flere sønderjyske sogne, bl.a. i Egersund under David Kessels barselsorlov.

Nu bor jeg på et husmandssted i Ladegårdskov ved Gråsten.

Birgitte Christensen

Født 11 september 1959 i Nybøl

Cand Theol fra Københavns universitet jan 2004

Ordineret i Haderslev 15 juni 2005 og fastansat sognepræst i Egersund fra 28 september 2008

Birgitte startede som vikarierende sognepræst i Egersund i 2007, da den tidligere vikar for David Kessel, der var på orlov, var rejst fra sognet, og David havde fået sin orlov forlænget.

Hun blev hurtigt meget populær og kirkegangen voksede utrolig meget.

Da David Kessel opsagde sit job, for at flytte til et andet sogn, var der blandt menighedsrådsmedlemmerne ingen tvivl om, at hvis Birgitte ville have jobbet som præst i Egersund så var det hendes. Det ville hun gerne, fordi hun holdt meget af menneskerne i sognet. Birgitte blev en vellidt præst, både blandt børn og voksne, ja selv konfirmanderne havde hun et godt forhold til. Hun var en præst alle kunne lide. Hun engagerede sig utrolig meget i byen, og folk gik fra Gudstjenesterne med glæde i øjnene og et smil på læben. Hun kunne formidle "det glædelige budskab" på en sådan måde, at folk kunne forstå det, og huske det, og det i sig selv er et kunststykke, og hun var ikke bange for at bringe det sønderjyske sprog ind i Gudstjenesten, til stor morskab for menigheden. Hun havde et særligt forhold til børnene, og havde en god kontakt til skolen. Hun holdt meget af børnegudstjenesterne, som altid blev afsluttet med et knus til alle.

Birgitte blev der kun i 1 år, da hun opsagde sin stilling p.g.a store samarbejdsproblemer med et flertal i menighedsrådet. Det var for at undgå en konflikt i sognet, at hun valgte at sige op, men det lykkedes dog ikke, fordi hendes opsigelse udløste en voldsom protest imod menighedsrådet. Ved hendes afskedsgudstjeneste var kirken stuvende fuld. Hun var parat til at ofre sit ønskejob, bare for at sognet kunne undgå konflikter. (læs mere i afsnittet om kirkestriden)

På grund af sin ligefremme måde, og sit store engagement og courage, fik hun sognets respekt.

Højtideligheder i Egersund kirke 1960 - 2009

Årstal	Døbte	Konfirm.	Viede	Døde
1960	25	35	12	6
61	26	37	11	18
62	39	24	13	12
63	38	22	25	14
64	28	21	11	6
65	31	21	13	13
66	33	27	6	23
67	42	28	21	11
68	34	26	16	11
69	22	19	7	9
1970	29	23	6	15
71	27	24	7	11
72	30	23	6	6
73	33	23	9	10
74	32	22	6	18
75	29	19	5	17
76	25	35	3	10
77	27	33	7	20
78	11	34	2	17
79	12	31	6	12
1980	21	36	3	14
81	8	36	1	22
82	16	40	0	18
83	18	35	2	20
84	22	32	4	13
85	19	24	6	22
86	23	33	3	9
87	14	29	4	17
88	16	35	4	18
89	25	25	5	16
1990	14	32	3	15
91	21	36	3	17
92	18	18	5	15
93	20	26	3	22
94	30	32	4	20
95	28	17	5	32
96	32	22	5	19
97	22	20	7	23
98	24	22	6	14
99	16	28	6	18
2000	14	28	3	25
01	28	28	3	21
02	20	20	1	22
03	16	22	5	15
04	13	20	8	12
05	19	14	6	20
06	21	20	5	15
07	17	0	3	17
08	19	23	3	16
09	12	5	6	23

Kilde: Egersund kirke

Menighedsrådet

Menighedsrådet vælges hvert fjerde år, på samme demokratiske måde som, man vælger Folketinget og som ved kommunevalgene. Alle, der er over 18 år kan opstilles til menighedsrådsvalget og vælges. Man behøver ikke at være medlem af noget politisk parti eller forening, idet arbejdet i menighedsrådet er upolitisk, - eller burde være det.

Forud for menighedsrådsvalget afholdes et orienterende møde, hvor menighedsrådets arbejde beskrives og alle der ønsker at opstille til valget, opføres på en liste. Er der enighed om de personer der er opstillet på listen, udskrives der ikke valg, men i stedet afholdes der det såkaldte "fredsvalg". Det betyder at de personer der er opstillet er valgt. Alle personer der opstilles til menighedsrådet er opstillet lige. Det vil sige, at ingen foretrækkes frem for andre. Hvis der efter det orienterende møde er uenighed om de opstillede, opstilles en liste mere og der afholdes "kampvalg". Det betyder at hele menigheden i sognet skal til valgurnene.

Menighedsrådet består af syv medlemmer, hvoraf præsten er selvskrevet, d.v.s. at præsten er medlem af menighedsrådet, uden at være valgt, og desuden af tre suppleanter.

Menighedsrådet holder møde en gang om måneden, dog ikke i juli og december. Referater fra disse møder er offentlig tilgængelig, som regel ved opslag i kirken og på Internettet.

Menighedsrådets første opgave er at vælge en formand, næstformand, kontaktperson, sekretær og kirkeværge. Her har præsten dog ingen stemmeret. Formand og næstformand vælges for en periode på 1 år ad gangen, og præsten kan ikke vælges til disse tillidshverv, (han kan dog vælges til sekretær), de øvrige tillidshverv vælges for hele perioden. Disse valg foregår ved hemmelig afstemning, man kan derfor ikke indstilles til et af disse tillidshverv, men kun vælges. Formanden og næstformanden får et symbolsk beløb for at udføre jobbet, alt andet er ulønnet.

Formand, næstformand og sekretær jobbet er ikke anderledes i menighedsrådet, som i andre foreninger eller institutioner. Kirkeværgen er ansvarlig for vedligeholdelse, og nødvendige reparationer af kirken, kirkegården og præstegården. Kontaktpersonens opgaver kan nærmest sammenlignes med tillidsmandens opgaver på en almindelig arbejdsplads.

Menighedsrådets opgaver er at sørge for kirkens liv og virke i sognet, de skal simpelthen tage sig af alt hvad der vedrører kirken, præstegården, kirkegården og dets personale, og ingen må f.eks. benytte kirkens bygninger eller besiddelser uden menighedsrådets accept. Eller sagt på en anden måde, ingen må gøre noget som helst, uden at spørge menighedsrådet.

Der er dog visse begrænsninger i menighedsrådets magt, de bestemmer ikke over præsten og de kan heller ikke afskedige nogen, de kan heller ikke ændre kirkens udseende, hverken udvendig eller indvendig, eller foretage store økonomiske dispositioner. Menighedsrådets øverste chef er provsten. Opstår der uenighed imellem menighedsrådet og præsten, eller noget der er endnu værre f.eks. samarbejdsproblemer, eller så store problemer at præst og menighedsråd ikke en gang kan eller vil tale sammen, er det i første omgang provsten der skal forsøge at finde en løsning, lykkes det ikke, er menighedsrådet nød til at gå af. Sognepræsten kan ikke afskediges p.g.a samarbejdsproblemer imellem præst og menighedsråd. Den eneste der kan afskedige en sognepræst er kirkeministeriet. Ellers kan præsten sidde i embedet til han er 70 år.

Der er aldrig blevet afskediget en præst i Egersund sogn.

Menighedsrådets formænd fra 1959 til 2009

1959 – 1963	N P Andersen
1964 – 1972	Johannes Theodor Postborg
1973 – 1976	Hans Otto Johnsen
1977 - 1992	Christian Vestergaard
1993 - 1995	Birgit Christensen
1995 – 2000	Lisa Iversen
2000 - 2009	Margit Kristensen

I en periode var der kun kvinder i menighedsrådet

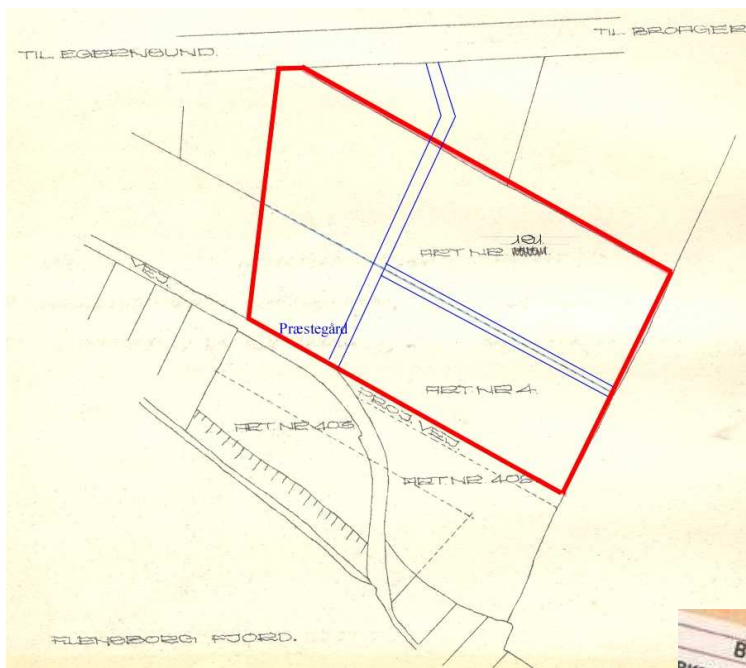
Menighedsrådet var i en periode politisk, idet socialdemokraterne beslaglagde over halvdelen af pladserne.

Det ”normale” for Egersund Sogn er fredsvalg, men i 1995 var der kampvalg. Den upolitiske liste vandt.

Den der får flest personlige stemmer ved menighedsrådsvalget, bliver ikke automatisk formand.

Egersund Kirkegård

Allerede fra Egersund blev et selvstændigt sogn, begyndte man at planlægge opførelsen af en kirkegård, man kunne selvfølgelig ikke have en kirke uden en kirkegård. Oprindeligt ville man

placere kirkegården ca. 100m fra kirken, man ville købe 9446 m² jord af Dethlefsen, og yderligere nabogrunden på 7500 m² af Henningsen, sammenlægge disse grunde, (indrammet m/ tyk streg) og bygge præsteboligen i det ene hjørne, og så bruge resten til kirkegård, men myndighederne ville ikke godkende denne placering af kirkegården, fordi den lå for tæt på vandværket.

Det eneste fra planen der blev realiseret, var placeringen af præstegården. Den store grund er senere blevet udstykket i 13 grunde, (Strandvej og lidt af Kystvej) og solgt til bebyggelse

D. 5 dec. 1960 blev man enig om at købe en grund af kommunen (art. 506) Grunden var kort forinden blevet solgt til kommunen af sognefogeden, på betingelse af at menigheden havde forkøbsret til den. Grunden lå mellem Kystvej og Flensborg Fjord ca. 500 m fra kirken, og var på 15000 m². Kirkegården blev anlagt af entreprenør Peter Moos, efter tegninger og ideer af havearkitekt J.P. Junggreen. Kirkegården blev omkranset af en hæk af bøg og kirsebærkornel mod landsiden og af et levende hegn mod søsiden. Der er enkeltstående egetræer på grunden. Beboerne på Kystvej sendte et brev til menighedsrådet med bøn om at beplantningen på kirkegården ikke blev så høj, at den ville fjerne deres udsigt over Flensborg Fjord, brevet var underskrevet af alle beboere på Kystvejs sydside.

(I dag har ingen af disse huse udsigt over Flensborg Fjord)

Kirkegården blev indviet i 1962, og de første to der blev begravet, var to yngre mennesker, der blev flyttet fra Broager kirkegård, tilbage til deres hjemby. Man var forberedt på at der var nogle der ønskede deres kære tilbage til Egersund, så man havde undersøgt hvor mange egersundere der var blevet begravet på henholdsvis Broager og Gråsten kirkegård inden for de sidste 10 år.

Det var 108. (51 mænd, 46 kvinder, 3 drenge og 8 piger.)

Ved indgangen til kirkegården ligger der en stor vandreblok af granit, den blev skænket af ingeniør Clauson Kaas, der boede i Egersund og havde et skærverknusefirma i Skærbæk og på stenen står der:
”Guds fred med vore døde”

Egersund
menighedsråd 18 JUNI 1963

Hr. og fru direktør Clauson - Kaas,
Egersund.

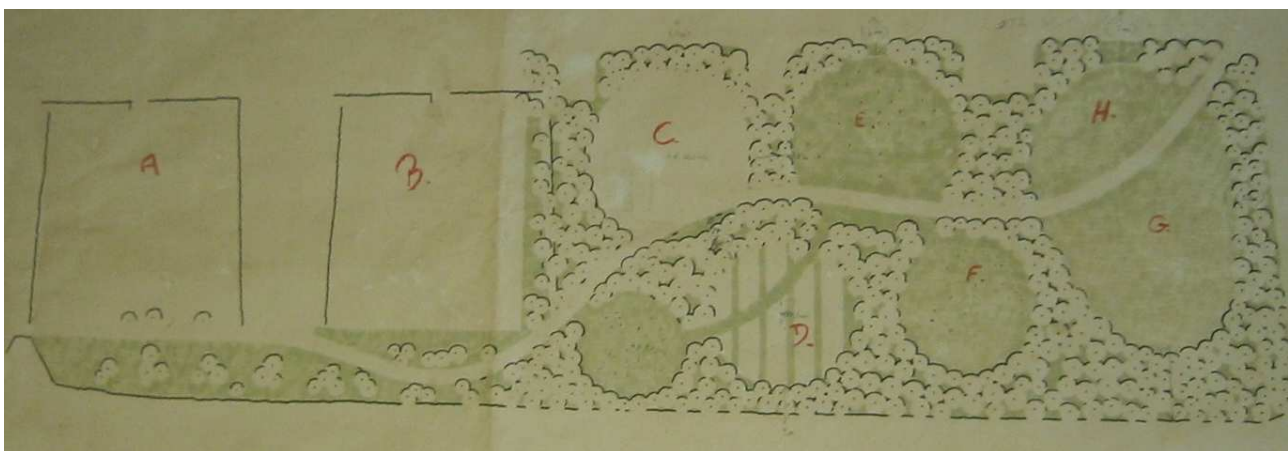
Egersund menighedsråd beder Dem herved modtage vor
bedste tak for den særdeles smukke natursten, som De har for-
æret til kirkegården.

P. m. v.
M. P. Andersen,
formand.

Kirkegården blev anlagt af ”professionelle” folk, dog fortælles der at menighedsrådet købte en 7 HK havefræser med plov, sådan en man skulle gå efter, og den skulle selvfølgelig ”indvies” af hele menighedsrådet. Øjenvidner fortæller at det var en sjov oplevelse at se hele menighedsrådet på skift, blive trukket hen over marken i fuld firspring efter denne traktor, også præsten, Hee Andersen skulle selvfølgelig også prøve dette nye munstrum, til stor morskab for hele menighedsrådet.

På kirkegården er der ikke, som på de fleste andre kirkegårde, 25 års gravfred, men her er der 30 år, p.g.a jordens store indhold af ler.

På kirkegården er der fire slags gravsteder

- Almindelige gravsted
- Urne gravsted
- Plæne gravsted
- Skov kirkegård
- Anonymes gravsted

For sognets beboere, der er medlem af folkekirken, er gravstedet gratis.

For andre udenfor sognet og medlem af folkekirken, betales et symbolsk beløb

For ikke medlemmer af folkekirken betales gravsted.

Der har i de sidste 40 år kun været ansat 4 kirkegårdsledere (graver) i Egersund, så det må være en god arbejdsplads.

Egon Kästner	1963 - 1990
Svend Åge Erichsen	1990 - 1998
Roland Fliess	1998 - 1999
Maja Wilkenskjeld	1999 -

Egersund Kirkegård

Almindelig gravsted

Urne gravsted

Plæne gravsted

Skov kirkegård

Anonymes gravsted

Egersund præstegård

Der var delte meninger om Egersund skulle have en præstegård. Før den blev bygget boede præsten i Østre præstegård i Broager. Nogle mente at denne præstegård blot skulle moderniseres, men et flertal i menighedsrådet besluttede at der skulle bygges en ny i Egersund.

De ville have at præsten skulle bo i sognet.

Der blev d. 2 november 1959 indkaldt til offentlig licitation, og arbejdet gik til:

Murer – Æbelø, Broager

Tømrer – Fohlmann, Broager

Snedker – Hansen, Egersund

Glarmester – Petersen, Egersund

Blikkenslager – Jürgensen, Broager

Smedearbejde – Klietsch, Egersund

El – Poulsen, Egersund

Maler – Hilmer, Skodsbøl

Præstegården blev bygget på Fjordvej 11, så den kom til at ligge lige langt fra kirken og kirkegården, med en utrolig flot udsigt over Flensborg Fjord.

denne adresse blev senere ændret til Strandvej 8

Arbejdet skulle være færdig den 20 august 1960, da præsten og hans familie ellers ville blive boligløs, da Østre præstegård, hvor de boede indtil da, var blevet solgt.

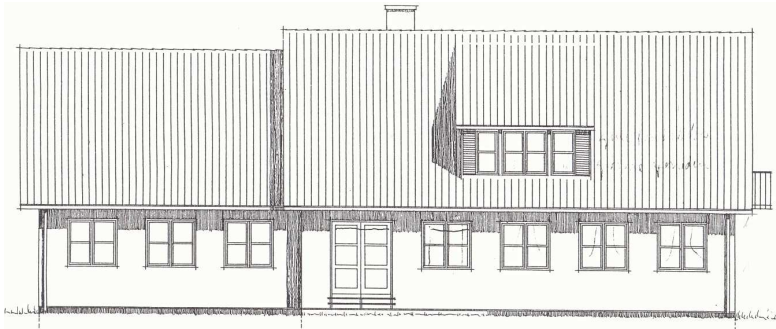
En overgang så det ud til at denne indflytningsdato ikke kunne holde, så menighedsrådet ”lagde pres” på håndværkerne, for bygningen skulle være færdig, og det lykkedes.

Egersund Sogns første sognepræst,

Thomas Erik Hee Andersen og hans familie flyttede ind.

Egernsund Præstegård, Strandvej 8

Tegning set fra vest

Tegning set fra øst

Tegning set fra nord

Tegning set fra syd

Foto & Beskrivelser

Fra venstre: Hans Ove Fønsbo, sognepræst i Egersund,
Inger Hjuler Bergeon, sognepræst i Broager,
Lorenz P. Christensen, provst

Alter

Alteret er opbygget af teglsten og dekoreret med glasserede sten, som blev foræret af Rendbjerg Teglværk.

Over korset ses forkortelsen "I.N.R.I" og det betyder "Jesus Nazareus Rex Judæorum" oversat til dansk "Jesus af Nazareth, Jødernes konge"

Alterbilledet er lavet i Sydtyrol., og viser Maria Magdalena knælende foran den korsfæstede Kristus, og ved hendes side ses Maria og apostlen Johannes.

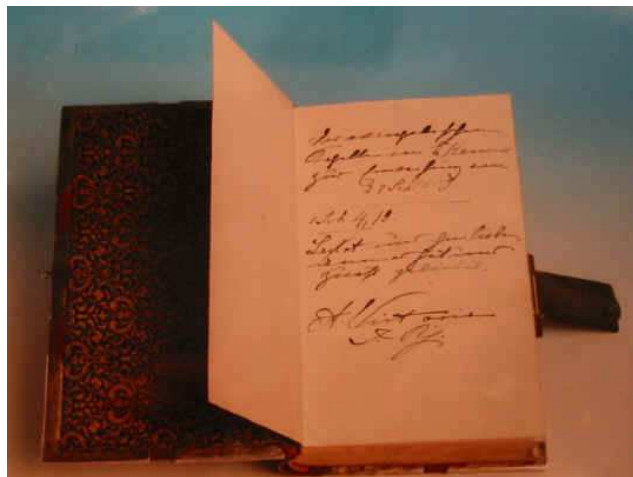

Bibelen

På alterbordet ligger der en sølvbeslæt bibel med indskrift, skænket ved indvielsen af den tyske kaiserinde Viktoria (Sønderjylland var på det tidspunkt en del af det tyske kejserrige 1864-1920)

Bibelen har indskriften
" lasset uns Ihn lieben denn er hat uns zuerst gelibt "

Prædikestolen

Prædikestolen hviler på en træøjle med store blomsterdekorationer, og prædikestolen er bemalt med blomster. Dette kunstværk blev udført af malere fra Hannover.

Døbefonten

Døbefonten er opmuret af røde teglsten
skålen er lavet af bronze
I 1966 blev den moderniseret,
og i 1988 fik døbefonten et nyt fad

Orgel

Orglet er bygget af Marcussen & Søn, Aabenraa i 1966.

Foran på orgelet står der på latin "*Utinam a facie tua montes defluerent*"
Den betyder: "Måtte bjergene skælve foran dit ansigt" (Esajas 64,1)
forklaring: Profeten anråber Gud om at gribe ind og rede sit folk, der er undertrykt af fjender, han beder da: "gid du sønderrev himlen og steg ned, så bjergene vaklede ved dit åsyn"

Det er på 10 stemmer fordelt på to manualer og pedal.

Dispositionen er:

Man.I: Spidsgamba 8', Principal 4', Gedaktfløjte 2', mixtur II-III.

Man.II: Gedakt 8', Rørfløjte 4', Principal 2', Quint 1 1/3.

Ped.: Subbas 16', Gedakt 8'.

Organister I Egersund kirke

1960 - 1980	Margrethe Birkler
1980 - 1988	Palle Jochumsen
1988 - 1990	Bent Bartholdy
1990 - 1993	Stig Hansen
1993 - 1995	Jørgen Wittmac
1995 - 1998	Mette Christensen / Helle Damkjer
1998 - 2002	Karsten Munk
2003 -	Otto Andersen

Kirkeskibet

Kirkeskibet, der er en model af skoleskibet "København", en femmasters bark, blev bygget i 1933 af kaptajn Bollerup, Egersund. Skoleskibet forsvandt sporløst d 22 december 1928 øst for Montevideo, på en rejse fra Rio de Janeiro til Australien. Skibets besætning og 45 elever gik med skibet ned. Det er aldrig opklaret hvorfor skibet gik ned.

Modellen er 120 cm langt og 75 cm højt. Skroget er lavet af én blok. Den er sortmalet med en bred hvid stribe langs vandlinjen. Bunden er rød. Der er guldornamenter under sprydet, og barken fører dansk flag under gafflen.

Modellen blev i 1994 restaureret af pens. skipper Randolph Knüppel, Egersund

Kirkeklokken

Klokken er støbt i Lübeck af M.O. Ohlsens klokkestøberi.

Klokken bærer indskriften:

*"Alles ding seine zeit
Gottes lieb in ewigkeit"*

Den er anbragt i det lille tårn mod vest og betjenes med håndkraft.

Der ringes på alle hverdage morgen og aften og der afsluttes med bedeslag.

Der ringes en halv time før gudstjenesten, og ved gudstjenestens begyndelse.

Her i Sønderjylland er der en tradition for, at der ringes med kirkeklokken ved dødsfald i sognet.

Denne "sjæleringning" høres altid kl. 11.

Vinduerne

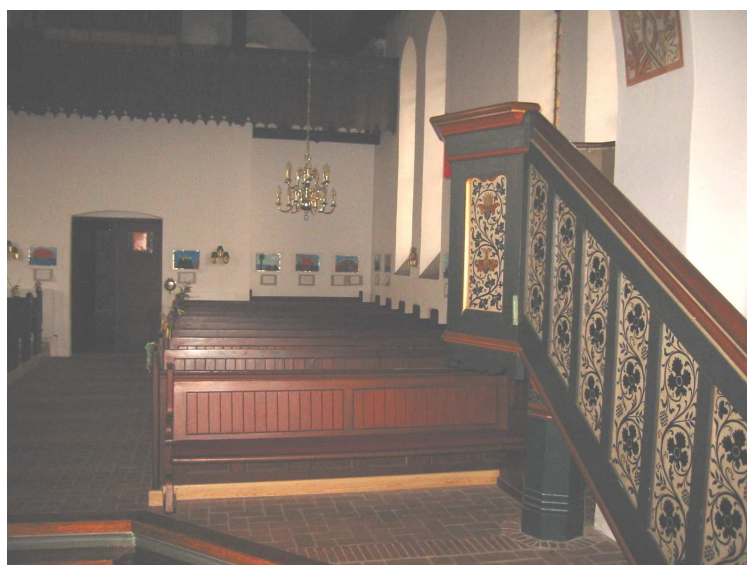
Enken efter Provst Reuter (sognepræst i Broager, 1864) har skænket mosaikvinduet i koret og de er forsynet med en indskrift.

Kirkerummet

Der er plads til ca. 150 personer i Egersund kirke

Udsigt fra prædikestolen

Slutning

Det har været utrolig spændende, at lave denne lille bog.

Det har været fornøjeligt at tale med alle disse venlige og rare mennesker, der hjalp mig på vej, både med gode råd, og interessante historier, og det har været spændende at snakke/skrive med præsterne og deres familier, fordi de har en helt anden indgangsvinkel til kirkelivet end mig, og de kunne fortælle mange interessante historier. Mange tak for det, uden hjælp fra alle disse venlige mennesker var det ikke muligt at fuldføre dette projekt

Det har været meget tidskrævende at søge i arkiver, biblioteker og protokoller efter interessant materiale. Nogle af disse gamle dokumenter, som jeg stødte på under researchen, kunne jeg slet ikke læse, de var håndskrevne, på tysk med ”kragetæer”, så for ikke at misforstå teksten, måtte jeg have hjælp af venlige mennesker, der kunne læse og oversætte disse breve. – Tak for hjælpen.

Der var også flere interessante dokumenter iblandt, men de er udeladt, da det omhandlede meget personfølsomme oplysninger.

Hver gang jeg troede jeg var færdig med bogen, dukkede der nyt op, der kom mange mennesker med billeder og historier, men jeg var jo nød til at stoppe et sted, derfor valgte jeg at sætte punktum nu. Desværre kunne mange af de historier folk kom med ikke verificeres, så derfor har jeg valgt ikke at tage dem med, selvom de var meget interessante, og berettede om ting der skete bag lukkede døre i menighedsrådet.

Egentligt var det meningen at bogen skulle udgives i bogform, men det ville blive alt for dyrt, og da jeg indså at bogen kun kunne sælges lokalt, opgav jeg det, og valgte i stedet at omskrive bogen til en Internet udgave, og lægge den ud på Internettet til gratis læsning

Hvis man sammenligner de præster der har været ansat i sognet siden 1959, vil man se at de alle har nogle fællestræk, det kan være et tilfælde, men jeg tror nu snarere at det har været menighedsrådene, der har ”udsøgt” de rigtige. Menighedsrådet har nemlig stor indflydelse på hvem der skal ansættes som præst, men de har ingen indflydelse på om en præst skal afskediges. Det vidste de godt, så derfor har det været absolut nødvendigt, at det var den ”rigtige” præst der blev ansat.

Fælles for dem alle er, at der er ingen af dem der har været (undskyld udtrykket) fanatisk religiøse. De har alle været meget religiøse og stærk troende, selvfølgelig, men de har ikke fordømt folk der ikke var det, de har respekteret indbyggerne som de var på godt og ondt, og de har heller ikke løftet pegefingeren eller fordømt folk, hvis de kun kom i kirken en eller to gange i løbet af året, men til gengæld glædet sig over det. Egersund er jo ikke anderledes end de fleste andre byer i Danmark, kirken er jo mest fyldt til jul. De har desuden haft det fællestræk, at de alle har været meget synlige i bybilledet, man mødte dem alle steder, i forretningerne, til fodboldkamp søndag eftermiddag, på cykeltur rundt omkring i byen (dog ikke i præstekjole) og ved stranden på en solskinsdag kun iført badetøj. De har alle haft den specielle evne til at tale *med* folk og ikke *til* folk, og deres sprog har til tider været på samme niveau som resten af byens befolkning, og det er jo skønt.

Der har endda været eksempler på at præsten har snakket sønderjysk fra prædikestolen til stor morskab for menigheden.

Jooh - præsten er skam en af vor egne. !

Jeg har endda hørt en af dem bande – men jeg siger ikke hvem.

Egersund d. 20 juni 2010

Leif Møller Jensen

Kilde

Egersund kirke
Haderslev Stift
Landsarkivet i Aabenraa
Sønderborg Bibliotek
Broagerlands Lokalarkiv
Broager Kirkekontor
Der Nordschleswiger
Hans Heinrich Hüttmann
Nicolaj Johannsen (lokalhistoriker)
Niels Hee Andersen (søn af Thomas Erik Hee Andersen, sognepræst 1959-65)
Kristine Magdalene Hansen (enke efter Niels Kristian Hansen, sognepræst 1965-79)
Helge Hansen (søn af Niels Kristian Hansen)
Gunnar Martin Nielsen (sognepræst 1980-90)
Kirsten Dalum (enke efter Hans Ove Fønsbo)
Berit Helleskov (datter af Hans Ove Fønsbo)
Simon Fønsbo (søn af Hans Ove Fønsbo)
David J Kessel (sognepræst fra 2002-2008)
Majbritt Grund Nielsen (sognepræst fra 2006-2007)
Birgitte Christensen (sognepræst 2008 – 2009)
Carl Matzen (barnebarn af Cathrine og Carl Matzen, teglværksejer i 1909)
Maja Wilkenskjeld (graver og kirketjener)
Lisa Iversen (menighedsrådsformand 1995-2000)
Margit Kristensen (menighedsrådsformand 2000-2009)
Henry Godt (grafolog)
Else & Heine Jacobsen (oversættelse)